

en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

*Jacques Chirac
Président de la
République Française
Copríncep d'Andorra*

*Joan Martí Alanís
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra*

Llei del Codi de duana

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 20 de juny de 1996 ha aprovat la següent:

Llei del Codi de duana

Exposició de motius

Aquests últims anys, la política duanera de l'Estat andorrà s'ha traduït per la voluntat de desenvolupar la reglamentació duanera a fi d'adequar-la a la modernització i constant evolució del sector econòmic i en particular dels intercanvis de mercaderies entre el Principat d'Andorra i països tercers.

Tanmateix, amb la finalitat, d'una banda, d'harmonitzar el conceptes jurídics duaners així com els tractaments i procediments de despatx de mercaderies tan dels capítols 1 a 24 com dels capítols 25 a 97 del Sistema Harmonitzat de Designació i Codificació de Mercaderies, sense que s'hagi de procedir a una diferenciació segons el caràcter comunitari de les mercaderies o no i d'altra banda, tenint en compte la perspectiva de l'exercici per al Principat d'Andorra de la lliure pràctica, d'acord amb el que disposa l'article 8 paràgraf 1, apartat b) de l'Acord signat entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea, de data 28 de juny de 1990;

Es fa necessària l'adopció d'un Codi de Duana que determini amb màxima seguretat jurídica tant pels operadors econòmics com per les autoritats duaneres:

les disposicions generals diverses referents als drets i a les obligacions de les persones respecte a la reglamentació duanera,

els elements a partir dels quals s'apliquen els drets a la importació o en el cas d'existir, els drets a l'exportació i les altres mesures previstes en el marc dels intercanvis de mercaderies,

les disposicions aplicables a les mercaderies introduïdes al territori duaner del Principat d'Andorra fins que hagin rebut una destinació duanera,

els règims duaners, com els de la lliure pràctica, els règims suspensius i règims duaners econòmics, el perfeccionament actiu, la transformació sota control duaner, l'admissió temporal, l'exportació,

les mesures amb vista a prohibir la posada en lliure pràctica, l'exportació, la reexportació i la posada sota un règim suspensiu de les mercaderies falsificades i de les mercaderies pirates,

les disposicions en matèria de zones franques, de reexportació,

les disposicions en matèria del deute duaner i del dret a recórrer.

És convenient precisar que les disposicions de la present Llei del Codi de Duana s'apliquen sense perjudici de disposicions particulars establertes en altres camps de la reglamentació duanera, com el de les infraccions a la legislació duanera i corresponents sancions, o els règims de retorn parcial de l'impost o de la taxa sobre el consum.

Els principis establerts en la present Llei del Codi de Duana es desenvoluparan mitjançant disposicions d'aplicacions.

Per aquests motius, el Consell General, aprova la present Llei del Codi de Duana

Taula analítica

Títol I. Disposicions generals

Articles del Codi

Capítol I. Camp d'aplicació i definicions de base 1-4

Capítol II. Disposicions generals diverses referent als drets i a les obligacions de les persones respecte a la reglamentació duanera

Secció 1. Dret de representació 5

Secció 2. Decisions relatives a l'aplicació de la reglamentació duanera 6-9

Secció 3. Informació 10-11

Secció 4. Altres disposicions 12-17

Títol II. Elements a partir dels quals s'apliquen els drets a la importació o a l'exportació i les altres mesures previs-

tes en el marc dels intercanvis de mercaderies

Capítol I. Aranzel duaner i classificació tarifària de mercaderies 18-19

Capítol II. Origen de les mercaderies

Secció 1. Origen no preferencial de les mercaderies 20-24

Secció 2. Origen preferencial de les mercaderies 25

Capítol III. Valor en duana de les mercaderies 26-34

Títol III. Disposicions aplicables a les mercaderies introduïdes en el territori duaner del Principat d'Andorra fins que hagin rebut una destinació duanera

Capítol I. Introducció de les mercaderies en el territori duaner del Principat 35-37

Capítol II. Presentació de les mercaderies a la duana 38-40

Capítol III. Declaració sumària i descàrrega de les mercaderies presentades a la duana 41-45

Capítol IV. Obligació de donar una destinació duanera a les mercaderies presentades a la duana 46-47

Capítol V. Dipòsit temporal de les mercaderies 48-51

Capítol VI. Disposicions aplicables a les mercaderies que han circulat sota un règim de trànsit 52-53

Capítol VII. Altres disposicions 54-55

Títol IV. Destinacions duaneres

Capítol I. Disposicions generals 56

Capítol II. Els règims duaners

Secció 1. Inclusió de les mercaderies sota un règim duaner 57-59

A. Declaracions fetes per escrit

1. Procediment normal 60-73

2. Procediment simplificat 74

B. Altres declaracions 75

C. Control a posteriori de les declaracions 76

Secció 2. La lliure pràctica 77-81

Secció 3. Mesures amb vista a prohibir la posada en lliure pràctica, l'exportació, la reexportació i la posada sota un règim suspensiu de les mercaderies falsificades i de les mercaderies pirates 82-91

Secció 4. Els règims suspensius i els règims duaners econòmics

A. Disposicions comunes a diferents règims 92-98

B. El dipòsit duaner 99-113

C. El perfeccionament actiu 114-128

D. La transformació sota control duaner 129-134

E. L'admissió temporal 135-141

F. El perfeccionament passiu 142-157

Secció 5. L'exportació 158-159

Capítol III. Les altres destinacions duaneres

Secció 1. Les zones franques i els dipòsits franc 160-174

Secció 2. La reexportació, la destrucció i l'abandó 175

Títol V. Mercaderies que surten del territori duaner del Principat d'Andorra

Títol VI. Les operacions privilegiades
Capítol I. Mercaderies en retorn 177-179

Títol VII. Deute duaner

Capítol I. Garantia de l'import del deute duaner 180-190

Capítol II. Naixença del deute duaner 191-204

Capítol III. Recaptació de l'import del deute duaner

Secció 1. Comptabilització i comunicació al deutor de l'import dels 205-208

Secció 2. Drets 209-219

Termini i modalitats de pagament de l'import dels drets

Capítol IV. Extinció del deute duaner 220

Capítol V. Reembossament i descompte de drets 221-228

Títol VIII. Dret de recórrer

Disposició derogatòria 229-230

Disposicions finals

Títol I. Disposicions generals

Capítol I. Camp d'aplicació i definicions de base

Article 1

La reglamentació duanera es compon, entre altres, pel present Codi, per les disposicions preses per la seva aplicació i per les altres lleis i disposicions especials d'àmbit duaner.

El present Codi s'aplica als intercanvis entre el Principat d'Andorra i els països tercers.

Article 2

El territori duaner del Principat d'Andorra equival al seu territori nacional incloses les aigües interiors i el seu espai aeri.

Article 3

Les disposicions d'aquest Codi s'apliquen en el conjunt del territori del Principat d'Andorra.

Article 4

A l'efecte del present Codi, s'entén per:

1) Persona:

una persona física,
o bé,
una persona jurídica,

2) Autoritats duaneres: les autoritats competents per aplicar la reglamentació duanera i els funcionaris que l'apliquen en virtut de delegació jeràrquica;

3) Despatx de duana: qualsevol despatx en el qual es poden complir totes o una part de les formalitats previstes per la reglamentació duanera;

4) Decisió: qualsevol acte administratiu relatiu a la reglamentació duanera que adopta una autoritat duanera per decidir sobre un cas individual, que tingui efectes de dret sobre una o més persones determinades o susceptibles de ser determinades; aquest terme s'aplica, entre altres, a una Resposta de Classificació Tarifària Vinculant en els termes de l'article 11;

5) Mercaderies en lliure pràctica: mercaderies importades de països tercers per a les quals s'han complert les formalitats per a la importació i s'han abonat els drets de duana;

6) Deute duaner: obligació que incumbeix a una persona de pagar els drets a la importació (deute duaner a la importació) o els drets a l'exportació (deute duaner a l'exportació) que s'apliquen a mercaderies determinades d'acord amb les disposicions vigents;

7) Drets a la importació: els drets de duana, taxes i taxes d'efecte equivalent previstos per a la importació de mercaderies;

8) Drets de duana: les tarifes i altres elements de percepció aplicables a les

mercaderies classificades en la nomenclatura combinada;

9) Drets a l'exportació: els drets de duana, taxes i taxes d'efecte equivalent previstos per a l'exportació de mercaderies,

10) Deutor: tota persona obligada a pagar l'import del deute duaner;

11) Vigilància de les autoritats duaneres: acció duta a terme per aquestes autoritats a nivell general amb vista a garantir el respecte de la reglamentació duanera i, si escau, les altres disposicions aplicables a les mercaderies sota vigilància duanera;

12) Control de les autoritats duaneres: acompliment d'accions específiques com són la comprovació dels documents, de les mercaderies, dels mitjans de transport, dels equipatges, les visites a magatzems, dipòsits, botigues, despatxos professionals, locals similars amb vista a garantir el respecte de la reglamentació duanera i, si s'escau, de les altres disposicions aplicables a les mercaderies sota vigilància duanera;

13) Destinació duanera d'una mercaderia:

a) posada de la mercaderia sota un règim duaner,

b) la seva introducció en una zona franca o un dipòsit franc,

c) la seva reexportació fora del territori duaner del Principat d'Andorra,

d) la seva destrucció,

e) el seu abandó en benefici del tresor públic;

14) Règim duaner:

a) la posada en lliure pràctica,

b) el trànsit,

c) el dipòsit duaner,

d) el perfeccionament actiu,

e) la transformació sota control duaner,

f) l'admissió temporal,

g) el perfeccionament passiu,

h) l'exportació;

i) posta al consum;

15) Declaració a la duana: acte mitjançant el qual una persona manifesta, en les formes i les modalitats prescrites, la voluntat d'assignar un règim duaner determinat a una mercaderia;

16) Declarant a la duana: persona que fa la declaració a la duana en nom propi o persona pel compte de la qual es realitza la declaració;

17) Presentació a la duana: comunicació a les autoritats duaneres, en les formes requerides, de l'arribada de les mercaderies al despatx de duana o en qualsevol altre lloc designat o autoritzat per les autoritats duaneres;

18) Dret de disposar d'una mercaderia: posada a disposició d'una mercaderia per les autoritats duaneres a l'efecte previst pel règim duaner en què es posa;

19) Titular del règim: persona per compte de la qual s'ha fet la declaració a la duana o persona a qui se li han transferit els drets i les obligacions de la persona abans esmentada relatius a un règim duaner.

20) Titular de l'autorització: persona a qui s'atorga una autorització.

Capítol II. Disposicions generals diverses referents als drets i les obligacions de les persones respecte a la reglamentació duanera

Secció 1. Dret de representació

Article 5

1. Qualsevol persona es pot fer representar davant les autoritats duaneres per realitzar actes i formalitats previstes per la reglamentació duanera.

2. La representació pot ser:

directa, en aquest cas el representant actua en nom i per compte d'altri,

o

indirecta, en aquest cas el representant actua en nom propi, però per compte d'altri.

a) en el cas de la representació indirecta, el representant ha de ser un agent de duanes establert en el Principat d'Andorra.

b) Les disposicions d'aplicació del present Codi recullen les condicions que

cal complir per ser reconegut com a Agent de duanes acreditat, així com els tràmits relatius a la constitució d'agències de duanes.

3. El representant ha de declarar que actua per la persona representada, especificar si es tracta d'una representació directa o indirecta i estar en possessió d'un poder de representació.

La persona que no declara que actua en nom i per compte d'una altra persona o que declara que actua en nom propi i per compte d'una altra persona sense tenir un poder de representació es considera que actua en nom propi i pel seu compte.

4. Les autoritats duaneres poden exigir de qualsevol persona que declara actuar en nom i per compte d'altri o en nom propi per compte d'altri, la prova del seu poder de representació.

Secció 2. Decisions relatives a l'aplicació de la reglamentació duanera

Article 6

1. Quan una persona sol·licita a les autoritats duaneres una decisió relativa a l'aplicació de la reglamentació duanera, ha de proporcionar tots els elements i els documents necessaris perquè aquestes autoritats puguin decidir.

2. La decisió ha de ser adoptada i comunicada al demandant al més aviat possible.

Quan la demanda de decisió es fa per escrit, la decisió ha de ser adoptada en un termini fixat de conformitat amb les disposicions vigents a comptar de la data en què les autoritats duaneres han rebut l'esmentada demanda. La decisió ha de ser comunicada per escrit al demandant.

No obstant això, les autoritats duaneres poden ultrapassar aquest termini si no els és possible respectar-lo. En aquest cas, les autoritats han d'informar-ne el demandant abans que expiri el termini esmentat, indicant-ne els motius que justifiquen l'ultrapassament com també el nou termini que estimin necessari per decidir sobre la demanda.

3. Les decisions adoptades per escrit que no estimen la demanda, o bé tenen conseqüències desfavorables per a les

persones a les quals s'adrecen, han d'ésser motivades per les autoritats duaneres. A més, han de mencionar la possibilitat de recurs prevista al títol VIII del present Codi.

Article 7

Llevat dels casos considerats a l'article 229 segon paràgraf, les decisions adoptades per les autoritats duaneres tenen caràcter d'execució immediata.

Article 8

1. Una decisió favorable a l'interessat queda anul·lada si ha estat lliurada prenent com a base elements inexactes o incomplets i si:

el demandant coneixia o havia de conèixer raonablement aquest caràcter inexacte o incomplet i no s'hauria pogut prendre basant-se en elements exactes i complets.

2. L'anul·lació de la decisió es comunica al destinatari d'aquesta decisió.

3. L'anul·lació és efectiva a comptar de la data en què la decisió anul·lada s'ha adoptat.

Article 9

1. Es revoca o es modifica una decisió favorable a l'interessat quan, en casos diferents dels esmentats a l'article 8, no es complien o ja no es compleixen un o més requisits previstos per al seu atorgament.

2. Es pot revocar una decisió favorable a l'interessat quan el seu destinatari no es conforma amb una obligació que li incumbeix, si escau, pel fet d'aquesta decisió.

3. La revocació o la modificació de la decisió es comunica al destinatari d'aquesta decisió.

4. La revocació o la modificació de la decisió és efectiva a partir de la data de la seva comunicació. No obstant això, en casos excepcionals i en la mesura que ho exigeixen interessos legítims del destinatari de la decisió, les autoritats duaneres poden traslladar-ne l'efectivitat a una data ulterior.

Secció 3. Informació

Article 10

1. Qualsevol persona pot demanar a les autoritats duaneres informació refe-

rent a l'aplicació de la reglamentació duanera.

Es pot rebutjar una demanda d'informació si no fa referència a una operació d'importació o d'exportació realment prevista.

2. La informació es lliura gratuïtament al demandant. No obstant això, quan les autoritats duaneres han de fer despeses particulars, especialment si s'analitzen o es periten mercaderies o si s'han d'enviar al demandant, aquestes despeses van a càrrec del demandant.

Article 11

1. Les autoritats duaneres lliuren, prèvia demanda escrita, informació aranzelària vinculant anomenada "Resposta de Classificació Tarifària Vinculant".

2. La Resposta de Classificació Tarifària Vinculant només obliga les autoritats duaneres respecte al titular pel que fa la classificació aranzelària d'una mercaderia. D'altra banda, la Resposta de Classificació Tarifària Vinculant només obliga les autoritats duaneres respecte a les mercaderies per a les quals s'han complert les formalitats duaneres posteriorment a la data de lliurament d'aquesta R.C.T.V. per part d'aquestes autoritats.

3. El titular ha de provar que existeix una identitat en tots els conceptes entre la mercaderia declarada i la que es descriu en la R.C.T.V.

4. Una Resposta de Classificació Tarifària Vinculant té validesa durant sis anys a comptar de la data del seu lliurament. Per derogació de l'article 8, s'anul·la si ha estat lliurada prenent com a base elements inexactes o incomplets facilitats pel demandant.

5. Una Resposta de Classificació Tarifària Vinculant deixa de ser vàlida quan:

a) un nou reglament en canvia les condicions d'aplicació;

b) esdevé incompatible:

amb la interpretació de la nomenclatura combinada,

arran d'una modificació de les notes explicatives de la nomenclatura combinada mitjançant dictamen de classificació,

arran d'una modificació de les notes explicatives de la nomenclatura del Sistema Harmonitzat de designació i codificació de les mercaderies;

en aquests casos, la data en què la Resposta de classificació tarifària vinculant deixa de ser vàlida és la data de publicació de les esmentades mesures;

c) La revocació o la modificació de la Resposta de Classificació Tarifària Vinculant es notifica al titular.

6. El titular d'una Resposta de Classificació Tarifària Vinculant que deixa de ser vàlida de conformitat amb el paràgraf 5.b) o c) pot continuar prevalent-se'n durant un període de sis mesos després d'aquesta publicació o notificació, des del moment que ha signat, basant-se de la Resposta de Classificació Tarifària Vinculant i abans de l'adopció de la mesura aranzelària en qüestió, contractes fermes i definitius relatius a la compra o a la venda de les mercaderies objecte de la R.C.T.V.

En el cas considerat al paràgraf 5.a), el reglament pot fixar un termini dins el qual s'aplica el primer apartat.

7. L'aplicació, en les condicions previstes al paràgraf 6, de la classificació que figura en la Resposta de Classificació Tarifària Vinculant només és efectiva per a la determinació dels drets a la importació o a l'exportació.

Secció 4. Altres disposicions

Article 12

Les autoritats duaneres poden adoptar, en les condicions establertes per la normativa en vigor, totes les mesures de control que creguin necessàries perquè s'apliqui correctament la reglamentació duanera.

Article 13

A l'efecte de l'aplicació de la reglamentació duanera, qualsevol persona directament o indirectament interessada en les operacions en qüestió, realitzades en el marc dels intercanvis de mercaderies, lliura a les autoritats duaneres, a demanda d'aquestes i en els terminis fixats, tots els documents i les informacions, sigui quin sigui el suport, així com tota l'assistència necessària.

Article 14

Qualsevol informació confidencial, o lliurada a títol confidencial, està protegida pel secret professional. Les autoritats duaneres no la poden divulgar sense l'autorització expressa de la persona o de l'autoritat que l'ha lliurada. Es permet la transmissió de les informacions en la mesura que les autoritats duaneres puguin estar obligades o autoritzades a fer-ho d'acord amb les disposicions vigents, principalment en matèria de protecció de dades o en el marc de procediments judicials.

Article 15

Les persones concernides han de conservar, durant com a mínim tres anys, per al control duaner, els documents esmentats a l'article 13, sigui quin sigui el suport. Aquest termini es calcula a partir del final de l'any en el decurs del qual:

a) tractant-se de mercaderies posades en lliure pràctica en casos diferents dels esmentats al punt b) o de mercaderies declarades per a l'exportació, s'han acceptat les declaracions de posada en lliure pràctica o d'exportació;

b) tractant-se de mercaderies posades en lliure pràctica en benefici d'un dret a la importació reduït o nul a causa de llur utilització per a finalitats particulars, deixen d'estar sota vigilància duanera;

c) tractant-se de mercaderies posades en un altre règim duaner, el règim duaner en qüestió queda tancat;

d) tractant-se de mercaderies posades en una zona franca o en un dipòsit franc, surten de l'empresa en qüestió.

Sense perjudici de les disposicions de l'article 207 paràgraf 3, segona frase, en el cas en què les autoritats duaneres realitzen un control referent a un deute duaner en el decurs del qual apareix la necessitat de rectificar la seva comptabilització, els documents s'han de conservar durant més temps que el termini previst al primer paràgraf, suficient per procedir a la rectificació i al control d'aquest deute duaner.

Article 16

Quan es fixa un temps, un termini o una data d'acord amb la reglamentació duanera per a l'aplicació d'aquesta regla-

mentació, el temps pot ser allargat i el termini o la data prorrogada únicament en la mesura expressament prevista per la reglamentació de referència.

Article 17

El canvi de l'ecu, que s'ha d'aplicar en el marc de la reglamentació duanera, s'estableix un cop l'any. El tipus a utilitzar per aquest canvi és el del primer dia laborable del mes d'octubre, publicat al Diari Oficial de les Comunitats Europees amb efecte a partir de l'1 de gener de l'any civil següent.

Títol II. Elements a partir dels quals s'apliquen els drets a la importació i a l'exportació i les altres mesures previstes en el marc dels intercanvis de les mercaderies

Capítol I. Aranzel duaner i classificació tarifària de les mercaderies

Article 18

1. Els drets legalment deguts en cas de naixement d'un deute duaner es basen en l'aranzel duaner vigent al Principat d'Andorra.

2. Les altres mesures que estableixen les disposicions vigents al Principat d'Andorra específiques en el marc dels intercanvis de mercaderies s'apliquen, si escau, d'acord amb la classificació tarifària d'aquestes mercaderies.

3. L'aranzel duaner vigent al Principat d'Andorra comprèn:

- a) la nomenclatura combinada de les mercaderies;
- b) qualsevol altra nomenclatura que reculli la nomenclatura combinada totalment o parcialment o que hi afegixi possibles subdivisions, i que és establerta per les disposicions nacionals específiques amb vista a l'aplicació de les mesures tarifàries en el marc dels intercanvis de mercaderies;
- c) les taxes i els altres elements de percepció normalment aplicables a les mercaderies que figuren en la nomen-

clatura combinada pel que fa els drets de duana;

d) les taxes, taxa d'efecte equivalent i altres imposicions establertes per a la importació i/o a l'exportació;

e) les mesures tarifàries preferencials que contenen els acords que el Principat d'Andorra aplica en les seves relacions amb països que preveuen l'atorgament d'un tracte aranzelari preferencial;

f) les mesures aranzelàries preferencials aplicades unilateralment pel Principat d'Andorra a favor d'alguns països, grups de països o territoris;

g) les mesures autònomes de suspensió que preveuen la reducció o l'exoneració dels drets a la importació aplicables a algunes mercaderies;

h) les altres mesures aranzelàries previstes per altres normatives vigents al Principat d'Andorra.

4. Sense perjudici de les regles relatives al gravamen preestablert, les mesures esmentades al paràgraf 3 punts e), f) i g) s'apliquen a demanda del declarant en lloc de les que es preveuen al punt c) quan les mercaderies de què es tracta compleixen les condicions previstes per aquestes primeres mesures. Es pot introduir la demanda a posteriori durant tot el temps que es compleixen les condicions que hi fan referència.

5. Quan l'aplicació de les mesures esmentades al paràgraf 3, punts e) a g), es limitada a un cert volum d'importació, deixa de tenir efecte:

- a) en el cas de contingents aranzelaris, quan s'arriba al límit del volum d'importació previst;
- b) en el cas de sostres aranzelaris, per decisió de les autoritats duaneres.

6. La classificació tarifària d'una mercaderia és la determinació, segons les regles vigents:

- a) o bé de la subposició de la nomenclatura combinada o de la subposició d'una altra nomenclatura esmentada al paràgraf 3, punt b);
- b) o bé de la subposició de qualsevol altra nomenclatura que reculli la nomenclatura combinada totalment o

parcialment o que hi afegixi possibles subdivisions i que s'estableix mitjançant disposicions nacionals específiques amb vista a l'aplicació de les mesures diferents de les aranzelàries en el marc dels intercanvis de mercaderies, en la qual aquesta mercaderia s'ha de classificar.

Article 19

1. El tractament aranzelari favorable del qual es poden beneficiar algunes mercaderies per raó de la naturalesa o de la destinació particular està subordinat a condicions determinades mitjançant reglament per l'autoritat duanera del Principat d'Andorra. Quan s'exigeix una autorització, s'apliquen els articles 94 i 95.

2. En el sentit del paràgraf 1, s'entén per "tractament aranzelari favorable" qualsevol reducció o suspensió, fins i tot en el marc d'un contingent aranzelari, d'un dret a la importació en el sentit de l'article 4, punt 7.

Capítol II. Origen de les mercaderies

Secció 1. Origen no preferencial de les mercaderies

Article 20

Els articles 21 a 24 defineixen l'origen no preferencial de les mercaderies a l'efecte de:

- a) l'aplicació de l'aranzel duaner, llevat de les mesures esmentades a l'article 18, paràgraf 3, punts e) i f);
- b) l'aplicació de mesures diferents altres que aranzelàries establertes per les disposicions nacionals específiques en el marc dels intercanvis de mercaderies;
- c) l'establiment i el lliurament de certificats d'origen.

Article 21

1. Són originàries d'un país les mercaderies que s'hi obtenen completament.

2. S'entén per mercaderies obtingudes completament en un país:

- a) els productes minerals extrets en aquest país;

b) els productes del regne vegetal que s'hi cullen;

c) els animals vius que hi neixen i que s'hi crien;

d) els productes provinents d'animals vius que s'hi crien;

e) els productes de la caça i de la pesca que s'hi practica;

f) els productes de la pesca marítima i els altres productes extrets del mar fora del mar territorial d'un país per vaixells matriculats o registrats al país en qüestió i amb bandera d'aquest mateix país;

g) les mercaderies obtingudes a bord de vaixells factoria a partir dels productes esmentats al punt f) originaris del país en qüestió i sempre que aquests vaixells factoria estiguin matriculats o registrats al país esmentat i que n'arborin bandera;

h) els productes extrets del sòl o del subsòl marí situat fora del mar territorial, sempre que aquest país exerceixi, a l'efecte d'explotació, drets exclusius sobre aquest sòl o subsòl;

i) els residus i les deixalles que resulten d'operacions manufactureres i els articles fora d'ús, amb la reserva que hi hagin estat recollits i només puguin servir per recuperar matèries primeres;

j) les que s'obtenen exclusivament a partir de les mercaderies esmentades als punts a) a i) o dels seus derivats, a l'estadi que sigui.

3. Per a l'aplicació del paràgraf 2, la noció de país inclou igualment el mar territorial d'aquest país.

Article 22

Una mercaderia en la producció de la qual han intervingut dos o més països és originària del país que n'ha fet l'última transformació o obratge substancial, justificat econòmicament, realitzat per una empresa equipada a aquest efecte i que hagi desembotat en la fabricació d'un producte nou o que hagi representat un estadi de fabricació important.

Article 23

Una transformació o un obratge sobre el qual s'ha establert —o si fets constatats en justifiquen la presumpció— que l'únic objectiu ha estat defugir les disposicions

aplicables al Principat d'Andorra no pot conferir en cap cas, d'acord amb l'article 22, a les mercaderies així obtingudes l'origen del país on ha tingut lloc aquesta transformació.

Article 24

1. En alguns casos específics determinats per la reglamentació duanera, l'origen de les mercaderies es pot justificar mitjançant el lliurament d'un document a les autoritats duaneres.

2. No obstant el lliurament d'aquest document, en cas de dubte seriós, l'autoritat duanera pot exigir qualsevol justificat complementari per tal de garantir que la indicació d'origen s'ajusta a les regles establertes per la normativa nacional i comunitària en la matèria.

Secció 2. Origen preferencial de les mercaderies

Article 25

Les regles d'origen preferencial fixen les condicions d'adquisició de l'origen de les mercaderies perquè es puguin beneficiar de les mesures esmentades a l'article 18, paràgraf 3, punts e) o f).

Aquestes regles són:

a) per a les mercaderies que figuren en els acords esmentats a l'article 18 paràgraf 3 punt e), determinades en els acords en qüestió;

b) per a les mercaderies que gaudeixen de les mesures aranzelàries preferencials esmentades a l'article 18, paràgraf 3, punt f), determinades per la normativa duanera vigent.

Capítol III. Valor a la duana de les mercaderies

Article 26

Les disposicions del present capítol determinen el valor a la duana per a l'aplicació de l'aranzel duaner així com les mesures altres que les aranzelàries establertes per les disposicions d'aplicació establertes en el marc dels intercanvis de les mercaderies.

Article 27

1. El valor a la duana de les mercaderies importades és el valor transaccional, és a dir, el preu efectivament pagat o que s'ha de pagar per les mercaderies quan

es venen per a l'exportació amb destinació al territori duaner del Principat d'Andorra, si escau, després de l'ajustament realitzat de conformitat amb els articles 30 i 31, en la mesura que:

a) no existeixin altres restriccions referents a la cessió o a la utilització de les mercaderies per part del comprador, que no siguin les que:

imposa o exigeix la legislació vigent al Principat d'Andorra

limiten la zona geogràfica en la qual es poden tornar a vendre les mercaderies,

o

no afecten substancialment el valor de les mercaderies;

b) la venda o el preu no estigui subordinat a condicions o a prestacions el valor de les quals no es pot determinar pel que fa a les mercaderies a avaluar;

c) cap part del producte de qualsevol revenda, cessió o utilització ulterior de les mercaderies per part del comprador no torni directament o indirectament al venedor, llevat que es pugui operar un ajustament apropiat en virtut de l'article 30;

d) que el comprador i el venedor no estiguin vinculats i, si ho estan, que el valor transaccional sigui acceptable als efectes duaners, en virtut del paràgraf 2.

2.a) Per determinar si el valor transaccional és acceptable a l'efecte de l'aplicació del paràgraf 1, el fet que el comprador i el venedor no estiguin vinculats no constitueix en si mateix cap motiu suficient per considerar el valor transaccional com a inacceptable. Si cal, s'examinen les circumstàncies pròpies de la venda i el valor transaccional admès en la mesura que aquests vincles no han influït sobre el preu. Si, tenint en compte la informació facilitada pel declarant o obtinguda d'altres fonts, les autoritats duaneres tenen motius per considerar que els vincles han influït sobre el preu, ho comuniquen al declarant i li donen una possibilitat raonable de respondre. Si el declarant ho sol·licita, se li comuniquen els motius per escrit.

b) En una venda entre persones vinculades s'accepta el valor transaccional i les mercaderies s'avaluen de conformitat amb el paràgraf 1 quan el declarant demostra que el valor s'aproxima molt als valors indicats a continuació, i que se situa al mateix moment o més o menys al mateix moment:

i) el valor transaccional de les vendes, entre compradors i venedors que no estan vinculats en cap cas particular, de mercaderies idèntiques o similars per a l'exportació;

ii) el valor a la duana de mercaderies idèntiques o similars, tal com determina l'aplicació de l'article 28, paràgraf 2, punt c);

iii) el valor a la duana de mercaderies idèntiques o similars, tal com determina l'aplicació de l'article 28, paràgraf 2, punt d).

En l'aplicació dels criteris anteriors, s'han de tenir molt en compte les diferències demostrades entre els nivells comercials, les quantitats, els elements enumerats a l'article 30 i els costos que sufraga el venedor en les vendes en què el comprador i ell no estan vinculats i que no sufraga en les vendes en què el comprador i ell estan vinculats.

c) Els criteris fixats al punt b) s'han d'utilitzar a iniciativa del declarant i únicament amb finalitats de comparació.

No es poden establir valors de substitució en virtut d'aquesta lletra.

3a) El preu efectivament pagat o que s'ha de pagar és el pagament total efectuat o que ha d'efectuar el comprador al venedor, o en benefici d'aquest per les mercaderies importades i inclou tots els pagaments efectuats o que s'han d'efectuar com a condició de la venda de les mercaderies importades, pel comprador al venedor, o pel comprador a una tercera persona per satisfer una obligació del venedor. No cal que el pagament es faci necessàriament en efectiu. Es pot fer mitjançant lletres de crèdit o instruments negociables i es pot fer directament o indirectament.

b) Les operacions, fins i tot les que fan referència a la comercialització, em-

preses pel comprador o a compte seu, diferents de les que s'han realitzat per ajustament previst a l'article 30, no es consideren un pagament indirecte al venedor, encara que es pugui considerar que el venedor se'n beneficia o que s'han fet amb el seu acord, i el seu cost no s'afegeix al preu efectivament pagat o a pagar per determinar el valor a la duana de les mercaderies importades.

Article 28

1. Quan no es pot determinar el valor a la duana mitjançant l'aplicació de l'article 27, cal passar successivament a les lletres a), b), c) i d) del paràgraf 1 fins a la primera de les lletres que permeti determinar-lo, llevat que l'ordre d'aplicació dels punts c) i d) s'hagi d'invertir a demanda del declarant; només quan no es pot determinar aquest valor a la duana mitjançant l'aplicació d'una lletra determinada, es pot aplicar la lletra immediatament posterior a aquesta dins l'ordre establert en virtut del present paràgraf.

2. Els valors a la duana determinats mitjançant l'aplicació del present article són els següents:

a) valor transaccional de mercaderies idèntiques, venudes per a l'exportació amb destinació al Principat d'Andorra i exportades al mateix moment o més o menys al mateix moment que les mercaderies a avaluar;

b) valor transaccional de mercaderies similars, venudes per a l'exportació amb destinació al Principat i exportades al mateix moment o més o menys al mateix moment que les mercaderies a avaluar;

c) valor basat en el preu unitari corresponent a les vendes al Principat d'Andorra de les mercaderies importades o idèntiques o similars importades que totalitzen la quantitat més elevada, fetes a persones no vinculades amb els venedors;

d) valor calculat, igual a la suma:

del cost o del valor dels materials i de les operacions de fabricació o altres, utilitzades per produir les mercaderies importades,

d'un import que representi els beneficis i les despeses generals igual al que entra en general en les vendes de mer-

caderies de la mateixa naturalesa o del mateix tipus que les mercaderies a avaluar, fetes per productors del país d'exportació per a l'exportació,

del cost o del valor dels elements enunciats a l'article 30, paràgraf 1, punt e).

Article 29

1. Si el valor a la duana de les mercaderies importades no es pot determinar mitjançant l'aplicació dels articles 27 i 28, es determina per mitjans raonables compatibles amb els principis i les disposicions generals:

de l'acord relatiu a l'aplicació de l'article VII de l'Acord general sobre aranzels duaners i el comerç,

de l'article VII de l'Acord general sobre els aranzels duaners i el comerç,

i

de les disposicions del present capítol.

2. El valor a la duana determinat mitjançant aplicació del paràgraf 1 no es basa:

a) en el preu de venda, dins el Principat d'Andorra, de mercaderies produïdes al Principat d'Andorra;

b) en un sistema que preveu l'acceptació, amb finalitats duaneres, del més elevat dels dos valors de venda possibles;

c) en el preu de mercaderies en el mercat interior del país d'exportació;

d) en el cost de producció, diferent del dels valors calculats determinats per a mercaderies idèntiques o similars de conformitat amb l'article 28, paràgraf 2, punt d);

e) en preus a l'exportació fora del territori duaner del Principat d'Andorra;

f) en valors a la duana mínims;

o

g) en valors arbitraris o ficticis.

Article 30

1. Per determinar el valor a la duana mitjançant aplicació de l'article 27, s'afegeix al preu efectivament pagat o a pagar per les mercaderies importades:

a) els elements següents, en la mesura que el comprador els sufraga però que

no s'han inclòs en el preu efectivament pagat o a pagar per les mercaderies;

i) comissió i despeses de correatge, exceptuant-ne les comissions de compra;

ii) cost dels continents tractats, als efectes duaners, com a part de la mercaderia;

iii) cost de l'embalatge, inclosos tant la mà d'obra com el material;

b) el valor, imputat apropiadament, dels productes i els serveis indicats a continuació quan el comprador els subministra directament o indirectament, sense despeses o a cost reduït, i utilitzats en la producció i la venda per a l'exportació de les mercaderies importades sempre que aquest valor no s'hagi inclòs en el preu efectivament pagat o a pagar:

i) materials, components, parts i elements similars incorporats a les mercaderies importades;

ii) eines, matrius, motlles i objectes similars utilitzats en la producció de les mercaderies importades;

iii) materials consumits en la producció de les mercaderies importades;

iv) obres d'enginyeria, d'estudi, d'art i de disseny, plànols i croquis, realitzats fora del Principat d'Andorra i necessaris per a la producció de les mercaderies importades;

c) els cànon i els drets de llicències relatius a les mercaderies a avaluar que el comprador ha de pagar, directament o indirectament, com a condició de la venda de les mercaderies a avaluar, sempre que aquests cànon i drets de llicència no estiguin inclosos en el preu efectivament pagat o a pagar;

d) el valor de qualsevol part del producte, de qualsevol revenda, cessió o utilització ulterior de les mercaderies importades que ha de pagar directament o indirectament al venedor.

e) i. les despeses de transport i d'assegurança de les mercaderies;

i

ii. les despeses de carregament i de manipulació relacionades amb el transport de les mercaderies fins al pri-

mer punt d'entrada al territori duaner de la Comunitat Europea.

2. Qualsevol element afegit per aplicació del present article al preu efectivament pagat o a pagar es basa exclusivament en dades objectives i quantificables.

3. Per determinar el valor a la duana no s'afegeix cap element al preu efectivament pagat o a pagar, excepte els que es preveuen al present article.

4. A l'efecte del present article, s'entén per comissió de compres, les sumes pagades per un importador al seu agent pel servei consistent a representar-lo amb vista a la compra de les mercaderies a avaluar.

5. No obstant el paràgraf 1, punt c):

a) en la determinació del valor a la duana, les despeses relatives al dret de reproduir les mercaderies importades al Principat d'Andorra no s'afegeixen al preu efectivament pagat o a pagar per les mercaderies importades;

b) els pagaments que realitza el comprador en contrapartida del dret de distribuir o de revendre les mercaderies importades no s'han d'afegir al preu efectivament pagat o a pagar per les mercaderies importades si aquests pagaments no són una condició de la venda, per a l'exportació de mercaderies importades amb destinació al Principat d'Andorra.

Article 31

Amb la condició que siguin diferents del preu efectivament pagat o a pagar per les mercaderies importades, el valor a la duana no comprèn els elements següents:

a) les despeses de transport de les mercaderies després del primer punt d'entrada al territori duaner de la Comunitat Europea;

b) les despeses relatives a les obres de construcció, d'instal·lació, de muntatge, de manteniment o d'assistència tècnica realitzades després de la importació per a mercaderies importades, com ara instal·lacions, màquines o material industrial;

c) els imports dels interessos per raó d'un acord de finançament pres pel

comprador i relatiu a la compra de mercaderies importades, tant si el finançament el garanteix el venedor com si ho fa una altra persona sempre que l'acord de finançament en qüestió s'hagi fet per escrit i que el comprador pugui demostrar, si se li demana:

que aquestes mercaderies es venen efectivament al preu declarat com a preu efectivament pagat o a pagar;

i

que el tipus d'interès exigít no excedeix el nivell que es practica correntment per a transaccions com aquestes en el moment i al país en què s'ha fet el finançament;

d) les despeses relatives al dret de reproduir al Principat d'Andorra les mercaderies importades;

e) les comissions de compra.

Article 32

Es poden establir regles particulars per determinar el valor a la duana de suports informàtics destinats a equipaments de tractament de dades i que inclouen dades i instruccions.

Article 33

Quan els elements que serveixen per determinar el valor a la duana d'una mercaderia s'expressen en una moneda diferent de la moneda emprada en la comptabilitat pública andorrana, el tipus de canvi a aplicar és el publicat per les autoritats competents del Principat d'Andorra.

Article 34

1. Les disposicions del present capítol no afecten les disposicions específiques relatives a la determinació del valor a la duana de les mercaderies posades en lliure pràctica després d'una altra destinació duanera.

2. Per derogació dels articles 27, 28 i 29, la determinació del valor a la duana de les mercaderies alterables lliurades habitualment sota el règim comercial de la venda en consignació, a demanda del declarant, pot fer-se en virtut de regles simplificades.

Títol III. Disposicions aplicables a les mercaderies introduïdes al territori duaner del Principat d'Andorra fins que hagin rebut una destinació duanera

Capítol I. Introducció de les mercaderies al territori duaner del Principat d'Andorra

Article 35

1. Les mercaderies introduïdes dins el territori duaner del Principat d'Andorra estan sotmeses a vigilància duanera des del moment de la seva introducció. Poden estar sotmeses a controls de les autoritats duaneres de conformitat amb les disposicions vigents.

2. Queden sota aquesta vigilància tant de temps com sigui necessari per determinar-ne l'estatus duaner i, sense perjudici de l'article 80 paràgraf 1, fins que o bé canviïn d'estatus duaner, o bé s'introdueixin en una zona franca o en dipòsit franc, o bé es reexportin o es destrueixin de conformitat amb l'article 174.

Article 36

1. Les mercaderies introduïdes al territori duaner del Principat d'Andorra han de ser presentades sense demora per la persona que les ha introduït, utilitzant, si s'escau, la via que les autoritats duaneres hagin determinat i segons les modalitats fixades per aquestes autoritats:

a) al despatx de duana designat per les autoritats duaneres o en qualsevol altre lloc designat o atorgat per aquestes autoritats;

b) o bé en una zona franca, si la introducció de les mercaderies en aquesta zona franca s'ha de dur a terme directament per via terrestre sense utilitzar cap altra part del territori duaner del Principat d'Andorra quan es tracta d'una zona franca contigua a la frontera terrestre entre el Principat d'Andorra i un Estat membre de la Comunitat.

2. Cada persona que es fa càrrec del transport de mercaderies després de ser introduïdes al territori duaner del Principat d'Andorra, principalment arran d'un

transbordament, és responsable de l'execució de l'obligació esmentada al paràgraf 1.

3. El paràgraf 1 punt a) s'aplica sense perjudici de l'aplicació de les disposicions vigents en matèria de tràfic turístic, de tràfic fronterer, de tràfic postal o de tràfic d'una importància econòmica insignificant en la mesura que la vigilància duanera i les possibilitats de control duaner no hi estiguin compromeses.

Article 37

1. Quan, per un cas fortuït o de força major, l'obligació esmentada a l'article 36, paràgraf 1 no pot ser complerta, la persona que en té l'obligació o qualsevol altra persona que actuï en nom propi, ha d'informar sense demora les autoritats duaneres d'aquesta situació. Quan aquest cas fortuït o de força major no ha comportat la pèrdua total de les mercaderies, s'ha d'informar les autoritats duaneres del lloc precís on es troben aquestes mercaderies.

2. Les autoritats duaneres determinen les mesures que s'han d'observar per permetre la vigilància duanera de les mercaderies tractades al paràgraf 1 i garantir, si s'escau, el seu trasllat ulterior a un despatx de duana o a qualsevol altre lloc designat o autoritzat per aquestes autoritats.

Capítol II. Presentació de les mercaderies a la duana

Article 38

Les mercaderies que, en aplicació de l'article 36, paràgraf 1, punt a), arriben al despatx de duana o en qualsevol altre lloc designat o autoritzat per les autoritats duaneres, han de ser presentades a la duana per la persona que les ha introduït al territori duaner del Principat d'Andorra, o si s'escau, per la persona que s'encarrega del seu transport després de llur introducció.

Article 39

L'article 38 s'aplica sense perjudici del que estableixen les disposicions vigents relatives a les mercaderies:

a) transportades pels viatgers;

b) posades sota un règim duaner sense haver estat presentades a la duana.

Article 40

A partir del moment en què han estat presentades a la duana, les mercaderies poden, amb l'autorització de les autoritats duaneres, sotmetre's a exàmens o a sostracció de mostres per tal de donar a aquestes mercaderies una destinació duanera.

Capítol III. Declaració sumària i descàrrega de les mercaderies presentades a la duana

Article 41

Sota reserva de l'article 43, s'ha de fer una declaració sumària de les mercaderies que es presenten a la duana, en el sentit de l'article 38.

La declaració sumària ha de ser dipositada en el moment de la presentació de les mercaderies a la duana. Tanmateix, les autoritats duaneres poden concedir un termini per a aquest dipòsit que expiri al més tard el primer dia hàbil següent al de la presentació a la duana de les mercaderies.

Article 42

1. La declaració sumària ha de ser realitzada en un formulari conforme al model fixat per les autoritats duaneres.

Tanmateix, les autoritats duaneres poden acceptar que s'utilitzi, com a declaració sumària, qualsevol document comercial o administratiu que contingui els enunciats necessaris per a la identificació de les mercaderies.

2. El dipòsit de la declaració sumària el fa:

a) la persona que ha introduït les mercaderies al territori duaner del Principat d'Andorra, o bé, si s'escau, la persona que s'encarrega del transport de les mercaderies després de llur introducció;

b) o bé la persona en nom de la qual han actuat les persones esmentades al punt a).

Article 43

Sense perjudici de les disposicions vigents pel que fa a les mercaderies importades per viatgers, i a les expedicions de trameses postals i de paquets postals, les autoritats duaneres poden no exigir el dipòsit de la declaració sumària, sempre que la vigilància duanera de les merca-

deries no hi estigui compromesa, quan aquestes mercaderies se sotmeten, abans que expiri el termini esmentat a l'article 41, a formalitats amb vista a donar a aquestes mercaderies una destinació duanera.

Article 44

1. Les mercaderies només es poden descarregar o transbordar del mitjà de transport en què es troben amb l'autorització de les autoritats duaneres en els llocs designats o autoritzats per aquestes autoritats.

Tanmateix, no es requereix aquesta autorització en cas de perill imminent que faci necessari descarregar immediatament les mercaderies, totalment o parcialment. En aquest cas, se n'informa sense demora les autoritats duaneres.

2. Les autoritats duaneres poden, per tal de garantir el control tant de les mercaderies com del mitjà en què es troben, exigir en qualsevol moment la descàrrega i el desembalatge de les mercaderies.

Article 45

Les mercaderies no es poden treure del lloc on han estat col·locades inicialment sense l'autorització de les autoritats duaneres.

Capítol IV. Obligació de donar una destinació duanera a les mercaderies presentades a la duana

Article 46

Les mercaderies presentades a la duana han de rebre una de les destinacions duaneres admeses per a aquest tipus de mercaderies.

Article 47

1. Quan s'ha fet una declaració sumària de les mercaderies, aquestes han de seguir formalitats amb vista a donar-los una destinació duanera dins el termini de vint dies a comptar de la data del dipòsit de la declaració sumària.

2. Quan les circumstàncies ho justifiquin, les autoritats duaneres poden fixar un termini més curt o autoritzar una prolongació del termini esmentat al paràgraf 1. Aquesta prolongació no pot excedir de les necessitats reals justificades per les circumstàncies.

Capítol V. Dipòsit temporal de les mercaderies

Article 48

Mentre esperen rebre una destinació duanera, les mercaderies presentades a la duana tenen, des del moment de la presentació, l'estatus de mercaderies en dipòsit temporal. Aquestes mercaderies s'anomenen "mercaderies en dipòsit temporal".

Article 49

1. Les mercaderies en dipòsit temporal només poden romandre a l'indret acordat per les autoritats duaneres i en les condicions fixades per aquestes autoritats.

2. Les autoritats duaneres poden exigir a la persona que deté les mercaderies que constitueixi una garantia per tal d'assegurar el pagament de qualsevol deute duaner que pugui existir en virtut de l'article 192 ó 193.

Article 50

Sense perjudici de l'article 40, les mercaderies en dipòsit temporal no poden rebre altres manipulacions que les destinades a garantir-ne la conservació en l'estat inicial, sense modificar-ne la presentació o les característiques tècniques.

Article 51

1. Les autoritats duaneres prenen, sense demora, qualsevol mesura necessària, inclosa la venda de les mercaderies, per regular la situació de les mercaderies per a les quals no s'han iniciat les formalitats per tal de donar-los una destinació duanera, en els terminis fixats de conformitat amb l'article 47.

2. Les autoritats duaneres poden fer transferir, amb els riscos i les despeses a càrrec de la persona que les deté, les mercaderies en qüestió en un lloc especial sota vigilància d'aquestes autoritats, fins que se'n regularitzi la situació.

Capítol VI. Disposicions aplicables a les mercaderies que han circulat sota un règim de trànsit

Article 52

L'article 36 exceptuant-ne el seu paràgraf 1, punt a), així com els articles 37 a 51 no s'apliquen a la introducció al territori duaner del Principat d'Andorra de les

mercaderies que ja es troben sota un règim de trànsit.

Article 53

A partir del moment en què les mercaderies que han circulat sota règim de trànsit arriben a destinació al territori duaner del Principat d'Andorra i han estat presentades a la duana d'acord amb les disposicions vigents en matèria de trànsit, s'apliquen les disposicions dels articles 41 a 51.

Capítol VII. Altres disposicions

Article 54

Quan les circumstàncies ho exigeixen, les autoritats duaneres poden fer procedir a la destrucció de les mercaderies presentades a la duana. Les autoritats duaneres n'informen el detentor de les mercaderies. Les despeses provinents de la destrucció de les mercaderies van a càrrec d'aquest últim.

Article 55

Quan les autoritats duaneres constaten que s'han introduït mercaderies irregularment al territori del Principat d'Andorra o que s'han sostret a la vigilància duanera, prenen totes les mesures necessàries, inclosa la venda de les mercaderies, per regular-ne la situació.

Títol IV. Destinacions duaneres

Capítol I. Disposicions generals

Article 56

1. Llevat de disposició contrària, les mercaderies poden rebre, en qualsevol moment d'acord amb les disposicions d'aplicació establertes, qualsevol destinació duanera, sigui quina sigui la naturalesa, la quantitat, l'origen, la provenença o la destinació.

2. El paràgraf 1 s'aplica sense perjudici de l'aplicació de prohibicions o restriccions justificades per raons de moralitat pública, d'ordre públic, de seguretat pública, de protecció de la salut, de la vida de les persones i dels animals o de preservació dels vegetals, de protecció del patrimoni nacional amb valor artístic, històric o arqueològic, o de protecció de la propietat industrial i comercial.

Capítol II. Règims duaners**Secció I. Col·locació de les mercaderies sota un règim duaner****Article 57**

1. Qualsevol mercaderia destinada a ser posada sota un règim duaner ha de sotmetre's a una declaració per a aquest règim duaner.

2. Les mercaderies declarades per al règim d'exportació, de perfeccionament passiu, de trànsit o de dipòsit duaner es troben sota vigilància duanera a partir del moment que s'accepta la declaració a la duana i fins que surten del territori duaner del Principat d'Andorra o es destrueixen o fins que la declaració a la duana s'invalida.

Article 58

Es determina per reglament la competència dels diferents despatxos de duana situats al territori duaner del Principat d'Andorra, tenint en compte, si escau, la naturalesa de les mercaderies o el règim duaner al qual aquestes s'han d'acollir.

Article 59

La declaració a la duana es fa:

- a) per escrit;
- b) o bé utilitzant un procediment informàtic, quan les autoritats duaneres autoritzen aquesta mitjà;
- c) o bé mitjançant una declaració verbal per la qual el detentor de les mercaderies mostra la seva voluntat de posar-les sota un règim duaner.

A. Declaracions fetes per escrit**1. Procediment normal****Article 60**

1. Les declaracions fetes per escrit s'han d'establir en un formulari conforme al model oficial previst a aquest efecte. S'han de signar i han de portar tots els enunciats necessaris per a l'aplicació de les disposicions que regeixen el règim duaner per al qual s'han declarat.

2. S'han d'adjuntar a la declaració tots els documents necessaris per permetre l'aplicació de les disposicions que regeixen el règim duaner per al qual les mercaderies s'han declarat.

Article 61

Les autoritats duaneres accepten immediatament les declaracions que responen a les condicions fixades a l'article 60, si les mercaderies a les quals fan referència es presenten a la duana.

Article 62

1. Amb la reserva de l'article 5, la declaració a la duana la pot fer qualsevol persona que pugui presentar o fer presentar al servei de duana competent la mercaderia en qüestió com també tots els documents necessaris per permetre l'aplicació de les disposicions que regeixen el règim duaner per al qual es declara la mercaderia.

2. Tanmateix:

Quan l'acceptació d'una declaració a la duana ocasiona obligacions particulars per a una persona determinada, aquesta declaració ha de ser feta per aquesta persona o pel seu compte;

Article 63

El declarant està autoritzat, si ho sol·licita, a rectificar un o més enunciats de la declaració un cop les autoritats duaneres l'hagin acceptada. La rectificació no pot afectar la declaració sobre mercaderies que no siguin les que han estat inicialment objecte de la declaració.

Tanmateix, no es pot autoritzar cap rectificació quan la sol·licitud ha estat feta després que les autoritats duaneres:

- a) han informat el declarant de la intenció de procedir a un control de les mercaderies;
- b) o bé han constatat la inexactitud dels enunciats en qüestió;
- c) o bé han donat el dret de disposar de les mercaderies.

Article 64

1. Les autoritats duaneres, a demanda del declarant, invaliden una declaració ja acceptada si el declarant aporta la prova que la mercaderia ha estat declarada per error per al règim duaner corresponent a aquesta declaració o si, per circumstàncies especials, ja no es justifica la posada de la mercaderia sota el règim duaner per al qual ha estat declarada.

Tanmateix, quan les autoritats duaneres han informat el declarant de la seva intenció de procedir a controlar les mer-

caderies, només es pot acceptar la demanda d'invalidació de la declaració després que s'hagi dut a terme aquest control.

2. La declaració no es pot invalidar després d'haver donat el dret de disposar de les mercaderies.

3. La invalidació de la declaració no té efecte en l'aplicació de les disposicions repressives vigents.

Article 65

Llevat de disposicions específiques contràries, la data a considerar per a l'aplicació de totes les disposicions que regulen el règim duaner per al qual s'han declarat les mercaderies és la data en què les autoritats duaneres han acceptat la declaració.

Article 66

Per tal de comprovar les declaracions que han acceptat, les autoritats duaneres poden procedir a:

- a) un control documental de la declaració i dels documents que s'hi adjunten. Les autoritats duaneres poden exigir del declarant que els presenti altres documents per tal de comprovar l'exactitud dels enunciats de la declaració;
- b) l'examen de les mercaderies acompanyat d'una eventual sostracció de mostres amb vista a analitzar-les o a fer-ne un control aprofundit.

Article 67

1. El transport de les mercaderies a l'indret on s'ha de fer l'examen i, si escau, la sostracció de mostres, i totes les manipulacions necessàries per permetre aquest examen o aquesta sostracció, els realitza el declarant o sota la seva responsabilitat. Les despeses que en resultin van a càrrec del declarant.

2. El declarant té el dret d'assistir al control de les mercaderies com també, si s'escau, a la sostracció de mostres. Si ho creuen útil, les autoritats duaneres exigeixen que el declarant assisteixi a aquest examen o a aquesta sostracció o que hi sigui representat per tal de donar-los l'assistència necessària per facilitar-ne l'examen o la sostracció de mostres.

3. A partir del moment que es realitza segons les disposicions vigents, la sos-

tracció de mostres per part de les autoritats duaneres no dóna lloc a cap indemnització de l'Administració, però les despeses d'anàlisi o de control van a càrrec d'aquesta última.

Article 68

1. Quan només s'examina una part de les mercaderies objecte d'una mateixa declaració, els resultats de l'examen són vàlids per al conjunt de les mercaderies d'aquesta declaració.

Tanmateix, el declarant pot sol·licitar un examen suplementari de les mercaderies si considera que els resultats de l'examen parcial no són vàlids per a la resta de les mercaderies declarades.

2. Per a l'aplicació del paràgraf 1, quan un formulari de declaració comporta més d'un article, els enunciats relatius a cada article estan considerats com si constituïssin una declaració separada.

Article 69

1. Els resultats de la comprovació de la declaració serveixen de base per a l'aplicació de les disposicions que regulen el règim duaner sota el qual s'han posat les mercaderies.

2. Quan no es comprova la declaració, l'aplicació de les disposicions esmentades al paràgraf 1 es realitza segons els enunciats de la declaració.

Article 70

1. Les autoritats duaneres prenen les mesures que permeten identificar les mercaderies quan la identificació és necessària per garantir el respecte a les condicions del règim duaner pel qual s'han declarat les mercaderies.

2. Els mitjans d'identificació fixats a les mercaderies o als mitjans de transport només poden ser trets o destruïts per les autoritats duaneres o amb autorització d'aquestes autoritats llevat que, com a conseqüència d'un cas fortuït o de força major, el fet de treure'ls o destruir-los sigui indispensable per garantir la salvaguarda de les mercaderies o dels mitjans de transport.

Article 71

1. Sense perjudici de l'article 72, quan es reuneixen les condicions per posar una mercaderia sota un cert règim sempre que les mercaderies no siguin objecte

de mesures de prohibició o de restricció, les autoritats duaneres atorguen el dret de disposar de les mercaderies a partir del moment que els enunciats de la declaració han estat comprovats o admesos sense comprovació. Igualment, les autoritats duaneres atorguen el dret de disposar de les mercaderies si la comprovació no es pot acabar en els terminis raonables i si la presència d'aquestes mercaderies no és necessària per a la realització d'aquesta comprovació.

2. El dret de disposar de les mercaderies es dóna en una sola vegada per a totes les mercaderies que formen part d'una mateixa declaració.

Per a l'aplicació del present paràgraf, quan un formulari de declaració inclou més d'un article, els enunciats relatius a cada article es consideren com una declaració separada.

Article 72

1. Quan l'acceptació d'una declaració a la duana implica el naixement d'un deute duaner, només es pot atorgar el dret de disposar de les mercaderies objecte d'aquesta declaració si l'import del deute duaner ha estat pagat o garantit. Tanmateix, sense perjudici del paràgraf 2, aquesta disposició no s'aplica al règim d'admissió temporal en exoneració parcial dels drets a la importació.

2. Quan, en aplicació de les disposicions relatives al règim duaner per al qual han estat declarades les mercaderies, les autoritats duaneres exigeixen que es constitueixi una garantia, només es pot atorgar el dret de disposar de les mercaderies per al règim duaner considerat després de constituir la garantia corresponent a aquestes mercaderies.

Article 73

Es prenen totes les mesures necessàries, inclosa la confiscació i la venda, amb vista a regular la situació de les mercaderies:

a) que no han obtingut el dret de disposar:

perquè no s'ha pogut dur a terme o no s'ha continuat l'examen en els terminis fixats per les autoritats duaneres, per motius imputables al declarant,

o bé perquè no s'han produït els documents a la presentació dels quals està

subordinada la seva posada sota el règim duaner declarat,

o bé perquè els drets a la importació o els drets a l'exportació, segons el cas, que haurien d'haver estat pagats o garantits, no ho han estat en els terminis requerits,

o bé perquè han estat sotmeses a mesures de prohibició o de restricció;

b) que no es retiren en els terminis raonables després que hagi estat atorgat el dret de disposar.

2. Procediments simplificats

Article 74

1. Per tal d'alleugerir l'acompliment de les formalitats i dels procediments tot respectant la regularitat de les operacions, les autoritats duaneres permeten:

a) que la declaració esmentada a l'article 60 no comporti alguns dels enunciats esmentats al paràgraf 1 del mateix article o que no s'hi adjuntin alguns dels documents esmentats al paràgraf 2 del mateix article,

b) que es dipositi en substitució de la declaració esmentada a l'article 60 un document comercial o administratiu completat per una demanda de posada de les mercaderies sota el règim en qüestió;

c) que la declaració de les mercaderies sota el règim en qüestió es faci per inscripció de les mercaderies en els assentaments comptables; en aquest cas, les autoritats duaneres poden dispensar el declarant de presentar les mercaderies a la duana.

La declaració simplificada, el document comercial o administratiu o la inscripció als assentaments comptables han de contenir com a mínim els enunciats necessaris per a la identificació de les mercaderies. La inscripció als assentaments comptables haurà d'indicar la data en que s'ha realitzat.

2. Llevat dels casos determinats per una reglamentació duanera específica, el declarant està obligat a lliurar una declaració complementària que pot presentar un caràcter global, periòdic o recapitulatiu.

3. Les declaracions complementàries han de constituir, amb les declaracions

simplificades esmentades al paràgraf 1 punts a), b) o c), un acte únic i indivisible amb efecte a partir de la data d'acceptació de les declaracions simplificades; en el cas esmentat al paràgraf 1, punt c), la inscripció als assentaments comptables té el mateix valor jurídic que l'acceptació de la declaració esmentada a l'article 60.

B. Altres declaracions

Article 75

Quan es fa la declaració a la duana utilitzant un procediment informàtic en el sentit de l'article 59 punt b), o mitjançant declaració verbal, o mitjançant qualsevol altre acte en el sentit de l'article 59 punt c), els articles 60 a 74 s'apliquen mutatis mutandis.

C. Control a posteriori de les declaracions

Article 76

1. Les autoritats duaneres, després d'atorgar el dret de disposar de les mercaderies, poden procedir a la revisió de la declaració.

2. Les autoritats duaneres, d'ofici o a demanda del declarant, després d'atorgar el dret de disposar de les mercaderies i per tal de garantir l'exactitud dels enunciat de la declaració, poden procedir al control dels documents i de les dades comercials relatives a les operacions d'importació o d'exportació de les mercaderies de què es tracta. Aquests controls es poden exercir davant el declarant, davant tota persona directament o indirectament interessada des d'un punt de vista professional per aquestes operacions, o també davant tota altra persona que posseeixi aquests documents i aquestes dades com a professional. Aquestes autoritats també poden procedir a controlar les mercaderies, quan encara es poden presentar.

3. Quan, arran de la revisió de la declaració o dels controls a posteriori, resulta que les disposicions que regeixen el règim duaner de referència s'han aplicat prenent com a base elements inexactes o incomplets, les autoritats duaneres, tot respectant les disposicions fixades, prenen les mesures adequades per restablir la situació tenint en compte els nous elements de què disposen.

Secció 2. La lliure pràctica

Article 77

La posada en lliure pràctica comporta l'aplicació de les mesures de política comercial de la Unió Europea, l'acompliment de les altres formalitats previstes per a la importació d'una mercaderia així com l'aplicació dels drets a la importació legalment deguts.

Article 78

1. Per derogació de l'article 65, i en la mesura que el dret a la importació al qual una mercaderia està subjecta és un dret esmentat a l'article 4, punt 7, i que hi ha una reducció del tipus d'aquest dret després de la data d'acceptació de la declaració de posada en lliure pràctica però abans que s'hagi atorgat el dret de disposar de la mercaderia, el declarant pot demanar l'aplicació d'aquest tipus més favorable.

2. El paràgraf 1 no és d'aplicació quan el dret de disposar de les mercaderies no ha pogut ser donat per motius només imputables al declarant.

Article 79

Quan una mateixa expedició es compon de mercaderies amb una classificació tarifària diferent i el tractament de cadascuna d'aquestes mercaderies d'acord amb la seva classificació tarifària implicaria, per a l'establiment de la declaració, un treball i unes despeses desproporcionats amb l'import dels drets a la importació que se'ls apliquen, les autoritats duaneres, a demanda del declarant, poden acceptar que la totalitat de l'expedició es taxi retenint la classificació tarifària de la mercaderia sotmesa al dret a la importació més elevat.

Article 80

1. Quan les mercaderies es posen en lliure pràctica en benefici d'un dret a la importació reduït o nul per raó de la seva utilització amb finalitats particulars, queden sota vigilància duanera. La vigilància duanera s'acaba quan ja no són aplicables les condicions fixades per a l'atorgament del dret reduït o nul, quan les mercaderies s'exporten o es destrueixen, o quan s'admet contra pagament dels drets deguts la utilització de les mercaderies amb finalitats diferents de les prescri-

tes per a l'aplicació del dret a la importació reduït o nul.

2. Els articles 96 a 98 s'apliquen mutatis mutandis a les mercaderies esmentades al paràgraf 1.

Article 81

Les mercaderies posades en lliure pràctica perden el seu estatus duaner quan:

a) la declaració de posada en lliure pràctica s'invalida després del dret de disposar, de conformitat amb l'article 64;

b) o els drets a la importació corresponents a aquestes mercaderies es reemborsen o es redueixen:

en el marc del règim de perfeccionament actiu en la forma del sistema de reembossament,

bé per a les mercaderies defectuoses o no conformes amb el contracte d'acord amb l'article 223,

bé en les situacions esmentades a l'article 224, quan el reembossament o el descompte queda subordinat a la condició que les mercaderies s'exportin, es reexportin o rebin una destinació duanera que tingui el mateix efecte.

Secció 3. Mesures adreçades a prohibir la posada en lliure pràctica, l'exportació, la reexportació i la posada sota un règim suspensiu de les mercaderies falsificades i de les mercaderies pirates

Article 82

1. Les disposicions d'aplicació del present Codi determinen:

a) les condicions d'intervenció de les autoritats duaneres quan mercaderies sospitoses de ser mercaderies falsificades o mercaderies pirates:

es declaren per a la posada en lliure pràctica, l'exportació o la reexportació;

es descobreixen, arran d'un control efectuat en mercaderies sota un règim suspensiu o reexportades mitjançant notificació;

b) les mesures que les autoritats competents han d'adoptar en relació amb aquestes mercaderies quan s'estableix que efectivament són mercaderies falsificades o mercaderies pirates.

2. A l'efecte del present Codi s'entén per:

a) "mercaderies falsificades":

les mercaderies, inclòs el seu condicionament, en les quals s'ha posat sense autorització una marca de fàbrica o de comerç idèntica a la marca de fàbrica o de comerç degudament registrada per als mateixos tipus de mercaderies, o que no es poden diferenciar, en els aspectes essencials, d'aquesta marca de fàbrica o de comerç, i que per aquesta raó perjudiquen els drets del titular de la marca en qüestió segons la legislació del Principat d'Andorra on s'ha fet la demanda d'intervenció de les autoritats duaneres,

qualsevol signe de marca (logo, etiqueta, adhesiu, prospecte, instruccions d'utilització, document de garantia), fins i tot presentat separatament, en les mateixes condicions que les mercaderies esmentades al primer guió,

els embalatges que porten les marques de les mercaderies falsificades, fins i tot presentats separatament, en les mateixes condicions que les mercaderies esmentades al primer guió;

b) "mercaderies pirates": les mercaderies que són, o que contenen, còpies fabricades sense el consentiment del titular del dret d'autor o dels drets semblants o del titular del dret relatiu al disseny o al model registrat o no en dret nacional, o d'una persona degudament autoritzada pel titular al país de producció en els casos en què la realització d'aquestes còpies perjudiqui el dret en qüestió segons la legislació del Principat d'Andorra, on s'ha fet la demanda d'intervenció de les autoritats duaneres;

c) "titular del dret": el titular d'una marca de fàbrica o de comerç esmentada al punt a) i/o d'un dels drets esmentats al punt b), com també qualsevol altra persona autoritzada a utilitzar aquesta marca i/o aquests drets, o el seu representant.

3. S'assimila a mercaderies falsificades o a mercaderies pirates, segons el cas, qualsevol motlle o matriu destinat o adaptat específicament per a la fabricació d'una marca falsificada o d'una mercaderia que porta una marca com aquesta o a la fabricació d'una mercaderia pirata, amb la condició que la utilització d'aquests motlles o matrius perjudiqui els drets del titular del dret segons la legislació del Principat d'Andorra, on s'ha fet la demanda d'intervenció de les autoritats duaneres.

Article 83

Es prohibeix la posada en lliure pràctica, l'exportació, la reexportació o la posada sota un règim suspensiu de mercaderies reconegudes com a mercaderies falsificades o mercaderies pirates.

Article 84

1. El titular del dret pot presentar a l'autoritat duanera una demanda escrita per obtenir la intervenció de les autoritats duaneres quan hi ha mercaderies que es troben en una de les situacions esmentades a l'article 82, paràgraf 1, punt a).

2. La demanda esmentada al paràgraf 1 ha de constar de:

una descripció de les mercaderies suficientment precisa perquè les autoritats duaneres les puguin reconèixer,

una justificació que estableixi que el demandant és titular del dret d'intervindre per a les mercaderies en qüestió.

A més, el titular del dret ha de proporcionar totes les altres informacions útils de què disposa per permetre al servei duaner competent de decidir amb coneixement de causa; tanmateix, aquestes informacions no constitueixen una condició per a l'acceptació de la demanda.

A títol indicatiu, pel que fa a les mercaderies pirates, i en la mesura que sigui possible, aquestes informacions fan referència a:

l'indret on es troben les mercaderies o el lloc de destinació previst,

la identificació de l'expedició o dels paquets,

la data d'arribada o de sortida prevista de les mercaderies,

el mitjà de transport utilitzat,

la identitat de l'importador, de l'exportador o del detentor.

3. La demanda ha d'indicar la durada del període per al qual se sol·licita la intervenció de les autoritats duaneres.

4. Es pot exigir del demandant un pagament destinat a cobrir les despeses administratives ocasionades per la gestió de la demanda. L'import d'aquest pagament no ha de ser desproporcionat al servei facilitat.

5. El servei duaner competent que es fa càrrec d'una demanda establerta de conformitat amb el paràgraf 2 tracta aquesta demanda i trameta la seva decisió sense demora i per escrit al demandant.

Quan dona el seu acord a la demanda, fixa el període durant el qual les autoritats duaneres intervenen. El servei que ha pres la decisió inicial pot prorrogar aquest període, a demanda del titular del dret.

El rebuig de satisfer la demanda ha d'estar degudament motivat i pot ser objecte de recurs.

6. Les autoritats duaneres poden exigir al titular del dret, quan la seva demanda ha estat acceptada o quan s'han pres les mesures d'intervenció, la constitució d'una garantia destinada a:

cobrir la seva responsabilitat eventual envers les persones afectades per una operació esmentada a l'article 82, paràgraf 1, punt a) en el cas que el procediment obert en aplicació de l'article 87, paràgraf 1, s'aturi a causa d'una acció o d'una omissió del titular del dret o en el cas que s'estableixi com a conseqüència que les mercaderies no siguin mercaderies falsificades o mercaderies pirates,

garantir el pagament de l'import de les despeses sorgides pel fet de mantenir les mercaderies sota control duaner en aplicació de l'article 87.

7. El titular del dret està obligat a informar el servei esmentat al paràgraf 1 en el cas que el seu dret ja no sigui vàlidament registrat o que hagi expirat.

8. Les autoritats duaneres designen el servei competent per rebre i cursar la demanda esmentada al present article.

Article 85

Quan, en el decurs d'un control dut a terme en el marc d'un dels procediments duaners esmentats a l'article 82 paràgraf 1 punt a) i abans que es dipositi o s'accepti una demanda del titular del dret, es fa palès al despatx de duana que la mercaderia és una mercaderia falsificada o una mercaderia pirata, l'autoritat duanera pot informar el titular del dret, si es coneix, del risc d'infracció. En aquest cas, l'autoritat duanera està autoritzada a suspendre el dret de disposar o està autoritzada a retenir la mercaderia en qüestió durant un termini de tres dies laborables, per tal de permetre al titular del dret de dipositar una demanda d'intervenció de conformitat amb l'article 84.

Article 86

La decisió favorable a la demanda del titular del dret es comunica immediatament als despatxos de duana.

Article 87

1. Quan un despatx de duana, al qual la decisió que dóna dret a la demanda del titular del dret s'ha transmès en aplicació de l'article 86, constata, si escau després de consultar amb el demandant, que les mercaderies que es troben en una de les situacions esmentades a l'article 82, paràgraf 1, punt a) corresponen a la descripció de les mercaderies falsificades o de les mercaderies pirates afectades per la decisió, suspèn l'atorgament del dret de disposar o procedeix a la retenció d'aquestes mercaderies.

El despatx de duana n'informa immediatament el servei que ha tractat la demanda de conformitat amb l'article 84. Aquest servei o despatx de duana n'informa immediatament el declarant i el demandant de la intervenció. De conformitat amb les normes vigents relatives a la protecció de les dades de caràcter personal, del secret comercial i industrial, i també del secret professional i administratiu, el despatx de duana o el servei que ha tractat la demanda informa el titular del dret, a demanda seva, del nom i de l'adreça del declarant i, si es coneix, del destinatari, per tal de permetre que les autoritats duaneres se'n facin càrrec per emetre la decisió. El despatx de duana concedeix al demandant i a les persones afectades per una operació esmentada a l'article 82, paràgraf 1, punt a)

la possibilitat d'inspeccionar les mercaderies per a les quals s'ha suspès el dret de disposar o que han estat retingudes.

En el decurs de l'examen de les mercaderies, el despatx de duana pot procedir a sostreure mostres amb vista a facilitar la continuació del procediment.

2. Les disposicions vigents al territori en el qual les mercaderies es troben en una de les situacions esmentades a l'article 82, paràgraf 1, punt a) s'apliquen per a:

a) la prerrogativa de l'autoritat competent per decidir i per a la informació immediata del servei o del despatx de duana esmentat al paràgraf 1 de la realització d'aquesta prerrogativa, llevat que sigui el servei o el despatx esmentat qui l'efectuï;

b) l'establiment de la decisió que aquesta autoritat ha de prendre. En absència d'una reglamentació en la matèria, els criteris que s'adoptaran per a l'establiment d'aquesta decisió són els mateixos que els que serveixen per determinar si mercaderies produïdes en l'Estat afectat violen els drets del titular. Les decisions adoptades per l'autoritat competent han de ser motivades.

Article 88

1. Si en un termini de deu dies hàbils a comptar de la notificació de la suspensió de l'atorgament del dret de disposar o de la retenció, el despatx de duana esmentat a l'article 87 paràgraf 1 no ha estat informat de la prerrogativa de l'autoritat competent per decidir de conformitat amb l'article 87, paràgraf 2 o no li han estat comunicades les mesures preventives adoptades per l'autoritat habilitada a aquest efecte, s'atorga el dret de disposar amb la reserva que totes les formalitats duaneres s'hagin realitzat i s'aixeca la mesura de retenció.

En casos concrets, es pot prorrogar aquest termini deu dies hàbils més com a màxim.

2. Si es tracta de mercaderies sospitoses de perjudicar els drets relatius als dissenys o models; el propietari, l'importador o el destinatari de les mercaderies té la facultat d'obtenir el dret de disposar o l'aixecament de la retenció de les mer-

caderies en qüestió mitjançant el dipòsit d'una garantia, amb la condició que:

el servei o el despatx de duana esmentat a l'article 87 paràgraf 1 hagi estat informat, en el termini esmentat al paràgraf 1, de la prerrogativa de l'autoritat competent per decidir esmentada en el paràgraf 1,

quan expiri aquest termini, l'autoritat habilitada a aquest efecte no hagi acordat mesures preventives,

s'hagin complert totes les formalitats duaneres.

La garantia ha de ser suficient per protegir els interessos del titular del dret. La constitució d'aquesta garantia no afecta les altres possibilitats de recurs de què disposa el titular del dret. En cas que l'autoritat competent per decidir se n'hagi encarregat d'una altra manera que a iniciativa del titular del dret relatiu als dissenys o models s'allibera aquesta garantia si aquest no fa valer el seu dret d'interposar una acció judicial en un termini de vint dies hàbils a partir del dia en què va rebre la notificació de la suspensió del dret de disposar o de la retenció. Si s'aplica el paràgraf 1, aquest termini es pot allargar a trenta dies hàbils com a màxim.

Article 89

1. Sense perjudici dels altres mitjans de dret als quals pot recórrer el titular de la marca per a la qual ha estat reconegut que ha estat falsificada o el titular del dret d'autor o del dret similar o del dret relatiu a un disseny o model per al qual s'ha reconegut que ha estat piratejat i en aplicació de les disposicions en vigor al Principat d'Andorra:

a) Es podrà destruir les mercaderies reconegudes com a mercaderies falsificades o mercaderies pirates o posar-les fora dels circuits comercials per tal d'evitar causar un perjudici al titular del dret, sense indemnització de cap mena i sense cap despesa per al tresor públic;

b) Es pot prendre, per a aquestes mercaderies, qualsevol altra mesura destinada a privar efectivament les persones encausades del benefici econòmic de l'operació.

No es considera que tinguin un efecte com aquest, principalment:

la reexportació en l'estat inicial de les mercaderies falsificades o de les mercaderies pirates,

llevat de cas excepcional, la simple eliminació de les marques que porten indigudament les mercaderies falsificades,

la posada de les mercaderies sota un altre règim duaner.

2. Les mercaderies falsificades i les mercaderies pirates poden ser objecte d'un abandó a favor del tresor públic. En aquest cas s'aplica el paràgraf 1 punt a).

3. A més de les informacions comunicades en virtut de l'article 87, paràgraf 1, i en les condicions que s'hi preveuen, el despatx de duana o el servei competent informa el titular del dret, a demanda seva, del nom i l'adreça de l'expedidor, de l'importador o de l'exportador i del fabricant de les mercaderies reconegudes com a mercaderies falsificades o mercaderies pirates, així com de la quantitat de les mercaderies en qüestió.

Article 90

1. L'acceptació d'una demanda establerta de conformitat amb l'article 84, paràgraf 2, no confereix al titular del dret un dret a indemnització en cas en que mercaderies falsificades o mercaderies pirates escapin al control d'un despatx de duana mitjançant l'atorgament del dret de disposar o per absència d'una mesura de retenció de conformitat amb l'article 87 paràgraf 1.

2. L'exercici, per un despatx de duana o per una autoritat habilitada a aquest efecte, de les competències atribuïdes en matèria de lluita contra les mercaderies falsificades i les mercaderies pirates només compromet la seva responsabilitat envers les persones afectades per les operacions esmentades a l'article 82 paràgraf 1 punt a) i a l'article 85, en cas de perjudici sofert per aquestes pel fet de la seva intervenció, en les condicions previstes en la matèria per la reglamentació vigent al Principat.

Article 91

Les mercaderies sense caràcter comercial que els viatgers porten en els seus equipatges personals s'exclouen del

camp d'aplicació del present Codi, dins els límits fixats per a l'atorgament d'una franquícia duanera.

Secció 4. Els règims suspensius i els règims duaners econòmics

A. Disposicions comunes a diversos règims

Article 92

1. En els articles 93 a 98:

a) quan s'utilitza el terme "règim suspensiu" s'entén que s'aplica als règims següents:

el dipòsit duaner,

el perfeccionament actiu en la forma del sistema de la suspensió,

la transformació sota control duaner,

i l'admissió temporal;

b) quan s'utilitza el terme "règim duaner econòmic", s'entén que s'aplica als règims següents:

el dipòsit duaner,

el perfeccionament actiu,

la transformació sota control duaner,

l'admissió temporal,

i el perfeccionament passiu.

2. Constitueixen mercaderies d'importació les mercaderies que es troben sota règim suspensiu, com també les mercaderies afectades, en el marc del perfeccionament actiu, del sistema de reembossament, de les formalitats, entre altres, de posada en lliure pràctica i de les previstes a l'article 123.

3. Constitueixen mercaderies en l'estat inicial les mercaderies d'importació que en el marc del règim de perfeccionament actiu i de la transformació sota control duaner no han sofert cap operació de perfeccionament ni de transformació.

Article 93

El recurs a qualsevol règim duaner econòmic queda subordinat al lliurament d'una autorització per part de les autoritats duaneres.

Article 94

Sense perjudici de les condicions particulars suplementàries previstes en el

marc del règim en qüestió, l'autorització esmentada a l'article 93, com també l'esmentada a l'article 101 paràgraf 1, només es concedeix:

a les persones que ofereixen totes les garanties necessàries per al bon desenvolupament de les operacions,

i si les autoritats duaneres poden garantir la vigilància i el control del règim sense haver de posar en marxa un dispositiu administratiu desproporcionat respecte a l'interès econòmic en qüestió.

Article 95

1. Les condicions en les quals s'utilitza el règim escollit queden determinades a l'autorització.

2. El titular de l'autorització està obligat a informar les autoritats duaneres de qualsevol element que sobrevingui després de l'atorgament d'aquesta autorització i susceptible de tenir una incidència sobre el seu manteniment o el seu contingut.

Article 96

Les autoritats duaneres poden subordinar la posada de les mercaderies sota un règim suspensiu a la constitució d'una garantia per tal d'assegurar el pagament del deute duaner que pot existir per a aquestes mercaderies.

Es poden preveure disposicions particulars relatives a la constitució d'una garantia en el marc d'un règim suspensiu específic.

Article 97

1. Es tanca un règim econòmic suspensiu quan les mercaderies posades sota aquest règim o, si s'escau, els productes compensadors o transformats obtinguts sota aquest règim, reben una nova destinació duanera admesa per les autoritats duaneres.

2. Les autoritats duaneres adopten totes les mesures necessàries per tal de regular la situació de les mercaderies per a les quals no s'ha tancat el règim en les condicions previstes.

Article 98

Els drets i les obligacions del titular d'un règim duaner econòmic, en les condicions determinades per les autoritats duaneres, poden ser transferits successi-

vament a altres persones que compleixen les condicions exigides per beneficiar-se del règim en qüestió.

B. El dipòsit duaner

Article 99

1. El règim de dipòsit duaner permet l'emmagatzematge en un dipòsit duaner:

- a) de mercaderies sense que estiguin sotmeses als drets a la importació ni a les mesures de política comercial de la Unió Europea;
- b) de mercaderies per a les quals una reglamentació específica preveu, pel fet de la seva posada en dipòsit duaner, el benefici de mesures relacionades, en principi, amb l'exportació de mercaderies.

2. S'entén per dipòsit duaner qualsevol establiment o magatzem autoritzat per les autoritats duaneres i sotmès al seu control, en el qual les mercaderies es poden emmagatzemar en les condicions fixades en les disposicions d'aplicació.

3. Una reglamentació duanera específica determina els casos en què les mercaderies esmentades al paràgraf 1 poden ser posades sota el règim de dipòsit duaner sense ser emmagatzemades en un dipòsit duaner.

Article 100

El dipòsit duaner pot ser un dipòsit públic o bé un dipòsit privat.

S'entén per:

dipòsit públic: un dipòsit duaner que qualsevol persona pot utilitzar per dipositar-hi mercaderies,

dipòsit privat: un dipòsit duaner reservat a dipositar mercaderies per part de la persona dipositària.

El dipositari és la persona autoritzada a administrar el dipòsit duaner.

El dipositador és la persona vinculada per la declaració de posada de mercaderies sota el règim de dipòsit duaner o a la qual s'han transferit els drets i les obligacions d'aquesta primera persona.

Article 101

1. L'autorització fixa les condicions en què s'administra el dipòsit duaner.

L'administració d'un dipòsit duaner queda subordinada al lliurament d'una autorització per part de les autoritats duaneres, llevat que aquesta administració no l'efectuïn aquestes mateixes autoritats duaneres.

2. La persona que vol administrar un dipòsit duaner ha de fer una sol·licitud per escrit amb les indicacions necessàries per a l'atorgament de l'autorització, principalment les que fan referència a un interès econòmic de procedir al dipòsit.

3. L'autorització només es lliura a les persones establertes al Principat d'Andorra.

Article 102

El dipositari és responsable de:

- a) garantir que les mercaderies, durant la seva estada al dipòsit duaner, no defugin la vigilància duanera;
- b) complir les obligacions que es deriven de l'emmagatzematge de les mercaderies que es troben sota el règim del dipòsit duaner;
- c) i observar les condicions particulars que fixa l'autorització.

Article 103

1. Per derogació de l'article 102, quan l'autorització fa referència a un dipòsit públic, pot preveure que les responsabilitats esmentades a l'article 102, punts a) i/o b) incumbeixen exclusivament al dipositador.

2. El dipositador sempre és responsable del compliment de les obligacions que resulten de la posada de les mercaderies sota el règim del dipòsit duaner.

Article 104

Els drets i les obligacions del dipositari poden, amb l'acord de les autoritats duaneres, transferir-se a una altra persona.

Article 105

Sense perjudici de l'article 96, les autoritats duaneres poden demanar al dipositari que proporcioni una garantia en relació amb les responsabilitats definides a l'article 102.

Article 106

La persona designada per les autoritats duaneres ha de portar, en la forma acceptada per aquestes autoritats, un registre

de mercaderies de totes les mercaderies posades sota el règim del dipòsit duaner.

Sota reserva de l'aplicació de l'article 94, les autoritats duaneres poden renunciar al registre de mercaderies quan les responsabilitats esmentades a l'article 102 punts a) i/o b) incumbeixen exclusivament al dipositant i que la posada de les mercaderies sota aquest règim es realitza basant-se en una declaració escrita en el marc del procediment normal o d'un document administratiu de conformat amb l'article 74 paràgraf 1 punt b).

Article 107

1. Quan existeix un interès econòmic, sempre que la vigilància duanera no hi estigui compromesa, les autoritats duaneres poden admetre que:

- a) s'emmagatzemin als locals del dipòsit duaner mercaderies diferents de les esmentades a l'article 99, paràgraf 1, punt b);
- b) es realitzin operacions de perfeccionament sota el règim de perfeccionament actiu i en les condicions previstes per aquest règim, sobre mercaderies altres que les quines estan sotmeses al règim de dipòsit duaner,
- c) es realitzin transformacions sota el règim de transformació sota control duaner i en les condicions previstes per aquest règim, sobre mercaderies altres que les quines estan sotmeses al règim de dipòsit duaner;

2. Les autoritats duaneres poden exigir que les mercaderies esmentades al paràgraf 1 s'inscriguin en el registre de mercaderies previst a l'article 106.

Article 108

Les mercaderies posades sota el règim del dipòsit duaner s'han de tenir en compte, a partir de la seva introducció al dipòsit duaner, en el registre de mercaderies previst a l'article 106.

Article 109

La durada de l'estada de les mercaderies sota el règim del dipòsit duaner no és limitada.

Tanmateix, en casos excepcionals, les autoritats duaneres poden fixar un termini abans de l'expiració del qual el dipositant ha de donar a les mercaderies una nova destinació duanera.

Article 110

1. Les mercaderies d'importació poden rebre manipulacions usuales destinades a garantir-ne la conservació, a millorar-ne la presentació o la qualitat mercantil o a preparar-ne la distribució o la revenda.

2. Les mercaderies esmentades al paràgraf 1 han d'haver estat autoritzades prèviament per les autoritats duaneres, que fixen les condicions en què aquestes manipulacions usuales poden tenir lloc.

Les disposicions d'aplicació d'aquest Codi fixen la llista de les manipulacions usuales esmentades al paràgraf 1.

Article 111

Quan les circumstàncies ho justifiquen, les mercaderies posades sota règim de dipòsit duaner es poden treure temporalment del dipòsit duaner. Aquesta acció ha de ser autoritzada prèviament per les autoritats duaneres que en fixen les condicions en què poden treure les mercaderies.

Durant la seva estada fora del dipòsit duaner, les mercaderies es poden sotmetre a les manipulacions esmentades a l'article 110 en les mateixes condicions que s'estableixen en les disposicions d'aplicacions.

Article 112

Les autoritats duaneres poden permetre que les mercaderies posades sota el règim del dipòsit duaner siguin traslladades d'un dipòsit duaner a un altre.

Article 113

1. Quan neix un deute duaner per a una mercaderia d'importació i el valor a la duana d'aquesta mercaderia es basa en el preu efectivament pagat o a pagar, que inclou les despeses d'emmagatzematge i de conservació de les mercaderies durant la seva estada en el dipòsit duaner, aquestes despeses no han de ser incloses en el valor a la duana, amb la condició que siguin diferents del preu efectivament pagat o a pagar per la mercaderia.

2. Quan aquesta mercaderia ha estat manipulada usualment en el sentit de l'article 110, el tipus, el valor a la duana i la quantitat a considerar per a la determinació de l'import dels drets a la importació són, a demanda del declarant, els que s'haurien de considerar pel que fa a aquesta mercaderia, en el moment es-

mentat a l'article 202, si no haguessin estat manipulades.

3. Quan, de conformitat amb l'article 74, la mercaderia d'importació es posa en lliure pràctica sense presentació a la duana i abans de dipositar-ne la declaració que hi fa referència i els elements de taxació per aquesta mercaderia han estat reconeguts i admesos en el moment de la posada sota el règim del dipòsit duaner, aquests elements són els que s'han de considerar de conformitat amb l'article 202, sense perjudici d'un control a posteriori en el sentit de l'article 76.

C. El perfeccionament actiu

Article 114

1. Sense perjudici de l'article 115, el règim del perfeccionament actiu permet realitzar al territori duaner del Principat d'Andorra operacions de perfeccionament, a:

a) mercaderies destinades a ser exportades fora del territori duaner del Principat d'Andorra sota la forma de productes compensadors, sense que aquestes mercaderies estiguin sotmeses als drets a la importació ni a les mesures de política comercial de la Unió Europea.

b) mercaderies posades en lliure pràctica, amb reembossament o reducció dels drets d'importació si s'exporten fora del territori duaner del Principat d'Andorra sota la forma de productes compensadors.

2. S'entén per:

a) sistema de la suspensió, el règim de perfeccionament actiu en la forma prevista al paràgraf 1 punt a);

b) sistema de reembossament, el règim de perfeccionament actiu en la forma prevista al paràgraf 1, punt b);

c) operacions de perfeccionament:

l'obratge de mercaderies, inclòs el muntatge, l'acoblament, l'adaptació a altres mercaderies,

la transformació de mercaderies,

la reparació de mercaderies, inclosa la seva tornada a l'estat inicial i la posada a punt,

i també la utilització d'algunes mercaderies que no es troben en els productes compensadors però que permeten o faciliten l'obtenció d'aquests productes, fins i tot si desapareixen totalment durant la seva utilització;

d) els productes compensadors, tots els productes que resulten d'operacions de perfeccionament;

e) les mercaderies equivalents, les mercaderies utilitzades en lloc de les mercaderies d'importació, per a la fabricació dels productes compensadors;

f) el tipus de rendiment, la quantitat o el percentatge de productes compensadors obtinguts en el perfeccionament d'una quantitat determinada de mercaderies d'importació.

Article 115

1. Quan es compleixen les condicions previstes al paràgraf 2 i amb la reserva del paràgraf 4, les autoritats duaneres permeten que:

a) els productes compensadors s'obtinguin a partir de mercaderies equivalents;

b) els productes compensadors obtinguts a partir de mercaderies equivalents s'exportin fora del Principat d'Andorra prèviament a la importació de mercaderies.

2. Les mercaderies equivalents han de tenir la mateixa qualitat i les mateixes característiques que les mercaderies d'importació. Tanmateix, es pot admetre que mercaderies equivalents estiguin en un estadi de fabricació més avançat que les mercaderies d'importació.

3. En cas d'aplicació del paràgraf 1, les mercaderies d'importació es troben en la situació duanera de les mercaderies equivalents i aquestes, en la situació duanera de les mercaderies d'importació.

4. Quan s'aplica el paràgraf 1, punt b) i els productes compensadors estan subjectes a drets a l'exportació si no s'exporten o es reexporten en el marc d'una operació de perfeccionament actiu, el titular de l'autorització ha de constituir una garantia per al pagament d'aquests drets per al cas que la importació de les mercaderies d'importació no es realitzi en el termini acordat.

I. Atorgament de l'autorització**Article 116**

L'autorització de perfeccionament actiu es lliura a demanda de la persona que realitza o fa realitzar operacions de perfeccionament.

Article 117

L'autorització només es concedeix:

- a) a les persones establertes al Principat d'Andorra. Tanmateix, quan es tracta d'importacions sense caràcter comercial, es pot concedir l'autorització a persones establertes fora del Principat d'Andorra;
- b) quan, sense perjudici de la utilització de les mercaderies esmentades a l'article 114 paràgraf 2 punt c) últim guió, és possible identificar les mercaderies d'importació en els productes compensadors o, en el cas esmentat a l'article 115, quan és possible comprovar que les condicions previstes per a les mercaderies equivalents es compleixen;
- c) quan el règim del perfeccionament actiu pot contribuir a crear unes condicions més favorables per a l'exportació o la reexportació dels productes compensadors, sempre que els interessos essencials dels productors del Principat d'Andorra no quedin perjudicats.

III. Funcionament del règim**Article 118**

1. Les autoritats duaneres determinen el termini en el qual els productes compensadors s'han d'exportar, reexportar o han de rebre una altra destinació duanera. Aquest termini es determina tenint en compte la durada necessària per a la realització de les operacions de perfeccionament i per a la sortida dels productes compensadors.

2. El termini es compta a partir de la data en què les mercaderies es posen sota el règim del perfeccionament actiu. Les autoritats duaneres el poden allargar a demanda, degudament justificada, del titular de l'autorització.

Per raons de simplificació, es pot decidir que els terminis que comencen en el decurs d'un mes civil o d'un trimestre expirin l'últim dia, segons el cas, d'un mes civil o d'un trimestre ulterior.

3. En cas d'aplicació de l'article 115 paràgraf 1 punt b), les autoritats duaneres fixen el termini durant el qual les mercaderies han de ser declarades per al règim duaner escollit. Aquest termini es compta a partir de la data de l'acceptació de la declaració d'exportació dels productes compensadors obtinguts a partir de les mercaderies equivalents corresponents.

Article 119

1. Les autoritats duaneres fixen, o bé el tipus de rendiment de l'operació, o bé, si escau, la manera de determinar aquest tipus. El tipus de rendiment es determina d'acord amb les condicions reals en què s'efectua o s'ha d'efectuar l'operació de perfeccionament.

2. Quan les circumstàncies ho justifiquen, i especialment quan es tracta d'operacions de perfeccionament efectuades tradicionalment en condicions tècniques ben definides, que tracten mercaderies de característiques sensiblement constants i aconseguen obtenir productes compensadors de qualitat constant, es pot fixar un tipus estipulat de rendiment basat en dades reals constataades prèviament.

Article 120

1. Amb la reserva de l'article 121, quan neix un deute duaner, l'import d'aquest deute es determina prenent com a base els elements de taxació propis de les mercaderies d'importació en el moment de l'acceptació de la declaració de posada d'aquestes mercaderies sota el règim de perfeccionament actiu.

2. Quan les mercaderies d'importació compleixen, en el moment esmentat al paràgraf 1, les condicions per beneficiar-se d'un tractament aranzelari preferencial en el marc de contingents aranzelaris o de sostres aranzelaris, aquestes mercaderies es poden beneficiar del tractament aranzelari preferencial eventualment previst per a mercaderies idèntiques en el moment de l'acceptació de la declaració de posada en lliure pràctica.

Article 121

Per derogació de l'article 120, els productes compensadors:

- a) estan sotmesos als drets a la importació que els són propis quan:

es posen en lliure pràctica i figuren a la llista decretada per les autoritats duaneres sempre que corresponguin proporcionalment a la part exportada dels productes compensadors que no figuren en aquesta llista. Tanmateix, el titular de l'autorització pot sol·licitar la taxació d'aquests productes en les condicions que fixa l'article 120,

b) estan sotmesos als drets a la importació determinats segons les regles aplicables en el marc del règim duaner en qüestió o en matèria de zona franca o dipòsit franc si s'han posat sota el règim suspensiu o en zona franca o en dipòsit franc.

Tanmateix:

l'interessat pot demanar la taxació de conformitat amb l'article 120,

en cas que els productes compensadors hagin rebut una de les destinacions duaneres esmentades més amunt diferents de la transformació sota control duaner, l'import dels drets a la importació ha de ser com a mínim igual al que es determina a l'article 120;

c) poden estar sotmesos a les regles de taxació previstes en el marc del règim de transformació sota control duaner, si la mercaderia d'importació s'ha pogut posar en aquest règim;

d) es beneficien d'un tractament aranzelari favorable per raó de la seva destinació particular quan es preveu aquest tractament per a mercaderies idèntiques importades;

e) s'admeten en franquícia de drets a la importació quan la reglamentació duanera preveu una franquícia pel que fa mercaderies idèntiques importades.

III. Operacions de perfeccionament que s'han d'efectuar fora del territori duaner del Principat d'Andorra**Article 122**

1. Tots o una part dels productes compensadors o de les mercaderies en l'estat poden ser exportats temporalment amb vista d'operacions de perfeccionament complementàries a realitzar fora del territori duaner del Principat d'Andorra, amb la reserva del lliurament d'una autorització per part de les autoritats duaneres,

segons les condicions fixades per les disposicions relatives al perfeccionament passiu.

2. Quan neix un deute duaner respecte dels productes reimportats, s'ha de percebre:

a) pels productes compensadors o les mercaderies en l'estat esmentades al paràgraf 1, els drets a la importació calculats de conformitat amb els articles 120 i 121,

b) i pels productes reimportats després del perfeccionament fora del territori duaner del Principat d'Andorra, els drets a la importació l'import dels quals es calcula de conformitat amb les disposicions relatives al règim de perfeccionament passiu, en les mateixes condicions que si els productes exportats en el marc d'aquest darrer règim haguessin estat posats en lliure pràctica abans d'aquesta exportació.

IV. Disposicions particulars relatives al sistema de reembossament.

Article 123

El recurs al sistema de reembossament és possible per a totes les mercaderies, exceptuant les que en el moment de l'acceptació de la declaració de posada en lliure pràctica:

estan sotmeses a restriccions quantitatives a la importació,

són susceptibles de beneficiar-se d'una mesura aranzelària preferencial o d'una mesura autònoma de suspensió.

Article 124

1. La declaració de posada en lliure pràctica ha d'indicar que s'utilitza el sistema de reembossament, així com la referència a l'autorització.

2. A demanda de les autoritats duaneres, s'ha d'adjuntar aquesta autorització a la declaració de posada en lliure pràctica.

Article 125

En el marc del sistema de reembossament, no s'apliquen l'article 115, paràgraf 1, punt b) i paràgrafs 3 i 4, l'article 118, paràgraf 3, l'article 120 i l'article 128.

Article 126

Una exportació temporal de productes compensadors, efectuada segons l'article 122, paràgraf 1, no es considera una exportació en el sentit de l'article 127, llevat que els productes no es reimportin al Principat d'Andorra en els terminis fixats en les disposicions d'aplicació.

Article 127

1. El titular de l'autorització pot demanar el reembossament o la reducció dels drets a la importació si estableix, a satisfacció de les autoritats duaneres, que aquests productes compensadors obtinguts a partir de mercaderies d'importació posades en lliure pràctica en el sistema de reembors han estat:

exportades,

o bé posades, per a una reexportació ulterior, sota el règim del trànsit, del dipòsit duaner, de l'admissió temporal, del perfeccionament actiu —sistema de suspensió— en zona franca o en dipòsit franc,

i que, d'altra banda, s'han respectat totes les condicions d'utilització del règim.

2. Els productes compensadors posats sota un règim duaner o en zona franca o en dipòsit franc segons les disposicions del paràgraf 1, només es poden posar en lliure pràctica amb l'autorització de les autoritats duaneres.

En aquest cas, i sense perjudici de l'article 121 punt b), es considera que l'import dels drets a la importació reemborsat o reduït constitueix el del deute duaner.

3. L'article 121 punt a) primer guió s'aplica mutatis mutandis per determinar l'import dels drets a la importació que s'ha de reemborsar o pel qual s'ha de prorrogar el pagament.

V. Altres disposicions

Article 128

També es pot aplicar el règim del perfeccionament actiu utilitzant el sistema de la suspensió, per tal que els productes compensadors es beneficiïn de l'exoneració dels drets a l'exportació dels quals serien subjectes els productes idèntics obtinguts a partir de mercaderies altres que les mercaderies d'importació.

D. La transformació sota control duaner

Article 129

a) El règim de la transformació sota control duaner permet de tractar al territori duaner del Principat d'Andorra mercaderies per fer-hi operacions que en modificarien el tipus o l'estat sense ser sotmeses als drets a la importació ni a les mesures de política comercial de la Unió Europea i de posar en lliure pràctica, amb els drets a la importació que els són propis, els productes resultat d'aquestes operacions. Aquests productes s'anomenen productes transformats.

b) Les disposicions d'aplicació del present Codi determinen la llista dels casos en què es pot aplicar el règim de transformació sota control duaner.

Article 130

L'autorització de transformació sota control duaner es lliura a demanda de la persona que efectua o fa efectuar la transformació.

Article 131

Només es concedeix l'autorització:

a) a les persones establertes al Principat d'Andorra,

b) si en els productes transformats es poden identificar les mercaderies d'importació;

c) si el tipus o l'estat de les mercaderies en el moment de la seva posada sota el règim ja no es pot restablir econòmicament després de la transformació.

d) si el recurs al règim no pot tenir com a conseqüència que es desviïn els efectes de les regles en matèria d'origen i de restriccions quantitatives aplicables a les mercaderies importades;

e) si es compleixen les condicions necessàries perquè el règim pugui contribuir a afavorir la creació o la conservació d'una activitat de transformació de mercaderies al Principat d'Andorra sense perjudicar els interessos essencials dels productors andorranos de mercaderies similars.

Article 132

L'article 118, paràgrafs 1 i 2 i l'article 119 s'apliquen mutatis mutandis.

Article 133

Quan neix un deute duaner per a mercaderies en l'estat o productes que es troben en un estadi intermedi de transformació respecte del previst a l'autorització, l'import d'aquest deute es determina sobre la base dels elements de taxació propis de les mercaderies d'importació en el moment de l'acceptació de la declaració de posada d'aquestes mercaderies sota règim de transformació sota control duaner.

Article 134

1. Si les mercaderies d'importació compleixen, en el moment de la seva posada sota el règim de transformació sota control duaner, les condicions per beneficiar-se d'un tractament aranzelari preferencial i el mateix tractament aranzelari preferencial s'aplica a productes idèntics als productes transformats posats en lliure pràctica, els drets a la importació als quals els productes transformats estan subjectes es calculen retenint la taxa de dret aplicable en el marc del tractament esmentat.

2. Si el tractament aranzelari preferencial esmentat al paràgraf 1 es preveu per a mercaderies d'importació en el marc de contingents aranzelaris o de sostres aranzelaris, l'aplicació de la taxa del dret esmentada al paràgraf 1 pel que fa als productes transformats també està subjecta a la condició que aquest tractament aranzelari preferencial sigui aplicable a les mercaderies d'importació en el moment de l'acceptació de la declaració de posada en lliure pràctica. En aquest cas, la quantitat de mercaderies d'importació que han participat realment en la fabricació dels productes transformats posats en lliure pràctica s'imputa als contingents o sostres aranzelaris vigents en el moment de l'acceptació de la declaració de posada en lliure pràctica i no es procedeix a la imputació dels contingents o sostres aranzelaris oberts per a productes idèntics als productes transformats.

E. L'admissió temporal

Article 135

El règim de l'admissió temporal permet la utilització al territori duaner del Principat d'Andorra, amb exoneració total o parcial dels drets a la importació i sense estar sotmeses a les mesures de política

comercial de la Unió Europea, de mercaderies destinades a ser reexportades, sense haver estat modificades, exceptuant la seva depreciació normal com a conseqüència de la utilització que se n'hagi fet.

Article 136

L'autorització d'admissió temporal es lliura a demanda de la persona que utilitza o fa utilitzar aquestes mercaderies.

Article 137

Les autoritats duaneres refusen l'atorgament del règim d'admissió temporal quan és impossible garantir la identificació de les mercaderies d'importació.

Tanmateix, les autoritats duaneres poden autoritzar el recurs al règim d'admissió temporal sense procedir a la identificació de les mercaderies, quan, tenint en compte la naturalesa de les mercaderies o la naturalesa de les operacions a realitzar, l'absència de mesures d'identificació no és susceptible de portar a abusos del règim duaner escollit.

Article 138

1. Les autoritats duaneres fixen el termini en el qual les mercaderies d'importació han d'haver estat reexportades o han d'haver rebut una nova destinació duanera. Aquest termini ha de ser suficient, en aplicació de les disposicions d'aplicació, perquè s'assoleixi l'objectiu de la utilització autoritzada.

2. El termini d'estada de les mercaderies sota el règim d'admissió temporal és de vint-i-quatre mesos. Tanmateix, les autoritats duaneres poden, d'acord amb l'interessat, fixar terminis més curts.

3. Quan ho justifiquin circumstàncies excepcionals, les autoritats duaneres poden, a demanda de l'interessat, prorrogar, dins de límits raonables, els terminis esmentats als paràgrafs 1 i 2 per tal de permetre la utilització autoritzada.

Article 139

El benefici del règim d'admissió temporal en exoneració parcial dels drets a la importació s'acorda per a les mercaderies que, tot i que queden propietat d'una persona establerta fora del territori duaner del Principat d'Andorra, no compleixen totes les condicions previstes per a l'atorgament de l'admissió temporal en exoneració total.

Article 140

1. L'import dels drets a la importació exigibles per a les mercaderies sota el règim d'admissió temporal en exoneració parcial dels drets a la importació es fixa al 3% per mes o fracció de mes en el decurs del qual les mercaderies es posen sota el règim d'admissió temporal en exoneració parcial de l'import dels drets que s'haurien recaptat per aquestes mercaderies si haguessin estat posades en lliure pràctica a partir de la data en què van ser posades sota el règim d'admissió temporal.

2. L'import a recaptar dels drets a la importació no ha de ser superior al que s'hauria recaptat en cas de posada en lliure pràctica d'aquestes mercaderies a partir de la data que van ser posades sota el règim d'admissió temporal, sense considerar els interessos eventualment aplicables.

3. La transferència dels drets i de les obligacions derivats del règim d'admissió temporal de conformitat amb l'article 98 no implica que s'hagi d'aplicar el mateix sistema d'exoneració per cadascun dels períodes d'utilització a considerar.

4. Quan la transferència esmentada al paràgraf 3 es fa amb el sistema d'exoneració parcial per als dos titulars del règim en el decurs d'un mateix mes, el titular precedent és deutor de l'import dels drets a la importació deguts per la totalitat d'aquest mes.

Article 141

1. Quan neix un deute duaner per a mercaderies d'importació, l'import d'aquest deute es determina prenent com a base dels elements de taxació propis d'aquestes mercaderies en el moment de l'acceptació de la declaració de posada sota el règim d'admissió temporal.

2. Quan, per una raó diferent de la de posada sota el règim d'admissió temporal en exoneració parcial dels drets a la importació, neix un deute duaner de mercaderies sota aquest règim, l'import d'aquest deute és igual a la diferència entre l'import dels drets determinat en aplicació del paràgraf 1 i el que es deu en aplicació de l'article 140.

F. Perfeccionament passiu

I. Disposicions generals

Article 142

1. El règim del perfeccionament passiu permet, sense perjudici de les disposicions específiques aplicables al sistema dels intercanvis estàndards previst als articles 151 a 155 i a l'article 122, d'exportar temporalment mercaderies fora del territori duaner del Principat d'Andorra per tal de sotmetre-les a operacions de perfeccionament i de posar els productes resultat d'aquestes operacions en lliure pràctica en exoneració total o parcial dels drets a la importació.

2. L'exportació temporal de mercaderies implica l'aplicació dels drets a l'exportació, de les mesures de política comercial de la Unió Europea i de les altres formalitats previstes per a la sortida fora del territori duaner del Principat d'Andorra.

3. S'entén per:

- a) mercaderies d'exportació temporal: les mercaderies sota el règim del perfeccionament passiu,
- b) operacions de perfeccionament: les operacions esmentades a l'article 114, paràgraf 2, punt c), primer, segon i tercer guions,
- c) productes compensadors: tots els productes resultat d'operacions de perfeccionament,
- d) tipus de rendiment: la quantitat o el percentatge de productes compensadors obtinguts en el decurs del perfeccionament d'una quantitat determinada de mercaderies d'exportació temporal.

Article 143

No es poden posar sota règim de perfeccionament passiu les mercaderies:

l'exportació de les quals dona lloc a un reembossament o a una reducció dels drets a la importació,

que, prèviament a la seva exportació, havien estat posades en lliure pràctica en exoneració total dels drets a la importació per raó de la seva utilització amb finalitats particulars tant de temps com romanguin aplicables les condi-

cions fixades per a l'atorgament d'aquesta exoneració.

Article 144

1. L'autorització de perfeccionament passiu s'atorga a demanda de la persona que fa efectuar les operacions de perfeccionament.

2. Per derogació del paràgraf 1, es pot concedir el benefici del règim de perfeccionament passiu a una altra persona quan l'operació de perfeccionament consisteix a incorporar aquestes mercaderies a mercaderies obtingudes fora del Principat d'Andorra i importades com a productes compensadors, en la mesura que el recurs al règim contribueixi a afavorir la venda de les mercaderies d'exportació, sense que perjudiqui els interessos essencials dels productors andorranos de productes idèntics o similars als productes compensadors importats.

Article 145

Es concedeix l'autorització únicament:

- a) a les persones establertes al Principat d'Andorra,
- b) quan s'estima que serà possible establir que els productes compensadors seran el resultat de l'aplicació de les mercaderies d'exportació temporal,
- c) sempre que l'atorgament del benefici del règim de perfeccionament passiu no pugui perjudicar greument els interessos essencials dels transformadors andorranos.

III. Funcionament del règim

Article 146

1. Les autoritats duaneres fixen, d'acord amb les disposicions d'aplicació, un termini durant el qual els productes compensadors han de ser reimportats al territori duaner del Principat d'Andorra. El poden allargar a demanda degudament justificada del titular de l'autorització.

2. Les autoritats duaneres fixen, d'acord amb les disposicions d'aplicació, el tipus de rendiment de l'operació, o bé, si escau, la manera de determinar aquest tipus.

Article 147

1. L'exoneració total o parcial dels drets a la importació prevista a l'article

148 paràgraf 1 només es concedeix quan els productes compensadors declaren per ser posats en lliure pràctica en nom o pel compte de:

- a) el titular de l'autorització,
- b) o bé qualsevol altra persona establerta al Principat d'Andorra amb la condició que hagi obtingut el consentiment del titular de l'autorització i sempre que es compleixin les condicions de l'autorització.

2. L'exoneració total o parcial dels drets a la importació prevista a l'article 148 paràgraf 1 no es concedeix quan una de les condicions o obligacions relatives al règim de perfeccionament passiu no es compleix, llevat que s'estableixi que les mancances no han tingut cap conseqüència real en el funcionament correcte d'aquest règim duaner.

Article 148

1. L'exoneració total o parcial dels drets a la importació prevista a l'article 141 consisteix a deduir, de l'import dels drets a la importació relatius als productes compensadors posats en lliure pràctica, l'import dels drets a la importació que s'aplicarien a la mateixa data a les mercaderies d'exportació temporal si s'haguessin importat al territori del Principat d'Andorra provinents del país en el qual han estat objecte de l'operació o de la darrera operació de perfeccionament.

2. L'import a deduir en virtut del paràgraf 1 es calcula d'acord amb la quantitat i el tipus de les mercaderies en qüestió a partir de la data d'acceptació de la declaració de la seva posada sota el règim del perfeccionament passiu prenent com a base els altres elements de taxació que se'ls pot aplicar a partir de la data d'acceptació de la declaració de posada en lliure pràctica dels productes compensadors.

El valor de les mercaderies d'exportació temporal és el que es considera per a aquestes mercaderies en el moment de la determinació del valor a la duana dels productes compensadors de conformitat amb l'article 30, paràgraf 1, punt b) i), o, si no es pot determinar el valor d'aquesta manera, la diferència entre el valor a la duana dels productes compensadors i les despeses de perfeccionament determinades per mitjans raonables.

Tanmateix:

algunes imposicions, determinades a nivell nacional, no es tenen en compte per al càlcul de l'import a deduir,

quan les mercaderies d'exportació temporal han estat, abans de la posada sota el règim del perfeccionament passiu, posades en lliure pràctica en benefici d'una taxa reduïda per raó de la seva utilització amb finalitats particulars i tant de temps com romanguin aplicables les condicions fixades per a l'atorgament d'aquesta taxa reduïda, l'import a deduir és l'import dels drets a la importació efectivament abonats en el moment d'aquesta posada en lliure pràctica.

3. Si les mercaderies d'exportació temporal poden beneficiar-se, en el moment de la posada en lliure pràctica, d'una taxa reduïda o nul·la per raó d'una destinació particular, aquesta taxa es té en compte en la mesura que les mercaderies hagin estat objecte, en el país en què s'ha realitzat l'operació o l'última operació de perfeccionament, de les mateixes operacions que les previstes per a una destinació com aquesta.

4. Quan els productes compensadors es beneficien d'una mesura aranzelària preferencial en el sentit de l'article 18, paràgraf 3, punt d) o e) i aquesta mesura existeix per a les mercaderies amb la mateixa classificació aranzelària que les mercaderies d'exportació temporal, la taxa dels drets a la importació que cal considerar per establir l'import a deduir en virtut del paràgraf 1 és la que s'aplicaria si les mercaderies d'exportació temporal complissin les condicions en virtut de les quals es pot aplicar aquesta mesura preferencial.

Article 149

1. Quan l'operació de perfeccionament té per objecte la reparació de les mercaderies d'exportació temporal, la seva posada en lliure pràctica es realitza en exoneració total dels drets a la importació si s'ha establert, a satisfacció de les autoritats duaneres, que la reparació s'ha fet gratuïtament, sigui per raó d'una obligació contractual o legal de garantia, sigui com a conseqüència de l'existència d'un defecte de fabricació.

2. El paràgraf 1 no s'aplica quan s'ha tingut en compte l'estat defectuós en el moment de la primera posada en lliure pràctica de les mercaderies en qüestió.

Article 150

Quan l'operació de perfeccionament té per objecte la reparació de les mercaderies d'exportació temporal, i aquesta reparació es fa a títol oneros, l'exoneració parcial dels drets a la importació prevista a l'article 141 consisteix a determinar l'import dels drets aplicables prenent com a base els elements de taxació relatius als productes compensadors a la data d'acceptació de la declaració de posada en lliure pràctica d'aquests productes, considerant com a valor a la duana un import igual a les despeses de reparació, amb la condició que aquestes despeses constitueixin l'única prestació del titular de l'autorització i no estiguin influïdes per vincles entre ell i l'operador.

IV. Perfeccionament passiu amb recurs al sistema dels intercanvis estàndards

Article 151

1. En les condicions d'aquest epígraf, aplicables com a complement de les disposicions precedents, el sistema dels intercanvis estàndards permet la substitució d'una mercaderia importada, anomenada d'ara endavant "producte de substitució", per un producte compensador.

2. Les autoritats duaneres permeten el recurs al sistema dels intercanvis estàndards quan l'operació de perfeccionament consisteix en una reparació de mercaderies diferents de les que estan sotmeses a la política agrícola comuna o als règims específics aplicables a determinades mercaderies resultat de la transformació de productes agrícoles.

3. Sense perjudici de l'article 156, les disposicions aplicables als productes compensadors s'apliquen igualment als productes de substitució.

4. Les autoritats duaneres permeten que els productes de substitució siguin, d'acord amb el que estableixen les disposicions d'aplicació, importats prèviament a l'exportació de les mercaderies d'exportació temporal.

La importació anticipada d'un producte de substitució dóna lloc a la constitució d'una garantia que cobreix l'import dels drets a la importació.

Article 152

1. Els productes de substitució han de dependre de la mateixa classificació tarifària, ser de la mateixa qualitat comercial i posseir les mateixes característiques tècniques que les mercaderies d'exportació temporal si a aquestes darreres se'ls hagués fet la reparació prevista.

2. Quan les mercaderies d'exportació temporal han estat utilitzades abans de l'exportació, els productes de substitució també han d'haver estat utilitzats i no poden ser productes nous.

Les autoritats duaneres poden, tanmateix, concedir derogacions a aquesta regla si s'ha lliurat gratuïtament el producte de substitució, a causa d'una obligació contractual o legal de garantia, o bé com a conseqüència d'un defecte de fabricació.

Article 153

L'intercanvi estàndard només s'admet quan és possible comprovar que es compleixen les condicions fixades a l'article 152.

Article 154

1. En cas d'importació anticipada, l'exportació de les mercaderies d'exportació temporal s'ha de realitzar en un termini de dos mesos, calculat a partir de la data d'acceptació per les autoritats duaneres de la declaració de posada en lliure pràctica dels productes de substitució.

2. Tanmateix, quan ho justifiquin circumstàncies excepcionals, les autoritats duaneres poden, a demanda de l'interessat, prorrogar, en els límits raonables, el termini esmentat al paràgraf 1.

Article 155

En cas d'importació anticipada i quan s'aplica l'article 148, l'import a deduir es determina d'acord amb els elements de taxació aplicables a les mercaderies d'exportació temporal a la data d'acceptació de la declaració de la seva posada sota aquest règim.

Article 156

L'article 144, paràgraf 2 i l'article 145, punt b) no s'apliquen en el marc dels intercanvis estàndards.

Article 157

Els procediments previstos en el marc del perfeccionament passiu són d'aplicació, també, a l'establiment de mesures no aranzelàries de política comercial de la Unió Europea.

Secció 5. L'exportació

Article 158

1. El règim d'exportació permet la sortida d'una mercaderia fora del territori duaner del Principat d'Andorra.

L'exportació implica l'aplicació de les formalitats previstes per a aquesta sortida, incloses les mesures de política comercial de la Unió Europea i, si escau, dels drets a l'exportació.

2. Llevat de les mercaderies posades sota el règim del perfeccionament passiu o sota el règim del trànsit, qualsevol mercaderia destinada a ser exportada ha de ser posada sota el règim de l'exportació.

3. L'autoritat duanera determina, d'acord amb les disposicions d'aplicació, els casos i les condicions en què les mercaderies que surten del territori duaner del Principat d'Andorra no necessiten una declaració d'exportació.

Article 159

El dret de disposar de les mercaderies per a la seva exportació es concedeix amb la condició que les mercaderies en qüestió abandonin el territori duaner del Principat d'Andorra en el mateix estat en què estaven en el moment de l'acceptació de la declaració d'exportació.

Capítol III. Les altres destinacions duaneres**Secció 1. Les zones franques i els dipòsits francs****A. Disposicions generals**

Article 160

Les zones franques i els dipòsits francs són parts del territori duaner del Principat d'Andorra o locals situats al territori duaner del Principat d'Andorra separats de la resta d'aquest en els quals:

a) les mercaderies estan considerades, amb vista a l'aplicació dels drets a la importació i de les mesures de política comercial de la Unió Europea a la importació, com si no fossin al territori duaner del Principat d'Andorra, en la mesura que no es posin ni en lliure pràctica ni en un altre règim duaner, ni que siguin utilitzades o consumides en condicions diferents de les que preveu la reglamentació duanera;

b) les mercaderies per a les quals existeix una reglamentació específica que ho preveu, es beneficien, pel fet de la seva posada en zona franca o en dipòsit franc, de mesures relatives, en principi, a l'exportació de les mercaderies.

Article 161

1. El Govern pot constituir algunes parts del territori duaner en zones franques o autoritzar la creació de dipòsits francs.

2. Les zones franques estan tancades. El Govern delimita cada zona i fixa el punts d'accés i de sortida de cada zona franca o dipòsit franc.

Article 162

1. Els límits i els punts d'accés i de sortida de la zona franca i dels dipòsits francs estan sotmesos a la vigilància de les autoritats duaneres.

2. Les persones i els mitjans de transport que entren en una zona franca o en un dipòsit franc o en surten poden haver-se de sotmetre a un control duaner.

3. Es pot prohibir l'accés a la zona franca o al dipòsit franc a les persones que no ofereixen totes les garanties necessàries per al respecte de les disposicions previstes en el present Codi.

4. Les autoritats duaneres poden controlar les mercaderies que entren en una zona franca o en un dipòsit franc, que s'hi queden o que en surten. Per tal de permetre aquest control, s'ha de lliurar a les autoritats duaneres o posar a la seva disposició, davant qualsevol persona designada a aquest efecte per les autoritats duaneres, una còpia del document de transport que ha d'acompanyar les mercaderies en el moment d'entrar o de sortir.

Quan es requereix aquest control, les mercaderies han de posar-se a disposició de les autoritats duaneres.

B. Entrada de les mercaderies a les zones franques o dipòsits francs

Article 163

Les autoritats duaneres poden exigir que les mercaderies posades en una zona franca o en un dipòsit franc que presenten un perill, que són susceptibles d'alterar les altres mercaderies o que necessiten, per altres motius, instal·lacions particulars, es posin en locals equipats especialment.

Article 164

1. Sense perjudici de l'article 162 paràgraf 4, l'entrada a la zona franca o al dipòsit franc de mercaderies no dóna lloc ni a la seva presentació a les autoritats duaneres ni al lliurament d'una declaració a la duana.

2. Només s'han de presentar a les autoritats duaneres i seguir les formalitats duaneres previstes les mercaderies que:

a) es troben sota un règim duaner i l'entrada en zona franca o en un dipòsit franc comporti el tancament d'aquest règim; tanmateix, la presentació no és necessària si s'admet una dispensa de l'obligació de presentar les mercaderies en el marc del règim duaner en qüestió;

b) han rebut una decisió d'atorgament d'un reembossament o una reducció dels drets a la importació que autoritzen la posada d'aquestes mercaderies en zona franca o en dipòsit franc;

c) es beneficien de les mesures esmentades a l'article 160, punt b).

3. Les autoritats duaneres poden exigir que s'assenyalin al servei de duana les mercaderies sotmeses a drets a l'exportació o a d'altres disposicions que regeixen l'exportació.

4. Les autoritats duaneres certifiquen, a demanda de l'interessat el règim duaner de les mercaderies posades en zona franca o dipòsit franc.

C. Funcionament de les zones franques i dels dipòsits francs

Article 165

La durada de l'estada de les mercaderies en zones franques o dipòsits francs no està limitada.

Article 166

1. En les condicions previstes en el present Codi, s'autoritza en zona franca o en dipòsit franc qualsevol activitat de naturalesa industrial o comercial o de prestació de serveis. L'exercici d'aquestes activitats es notifica prèviament a les autoritats duaneres.

2. Les autoritats duaneres poden preveure algunes prohibicions o limitacions a les activitats esmentades al paràgraf 1, tenint en compte la naturalesa de les mercaderies sobre les quals es realitzen aquestes activitats o la necessitat de vigilància duanera.

3. Les autoritats duaneres poden prohibir l'exercici d'una activitat en una zona franca o un dipòsit franc a les persones que no ofereixen les garanties necessàries per al compliment de les disposicions previstes pel present Codi.

Article 167

Les mercaderies posades en zona franca o en dipòsit franc poden, durant la seva estada en zona franca o en dipòsit franc:

- a) ser posades en lliure pràctica, en les condicions previstes per aquest règim i per l'article 171;
- b) rebre les manipulacions usuals esmentades a l'article 110, paràgraf 1, sense autorització;
- c) ser posades sota el règim de perfeccionament actiu en les condicions previstes per aquest règim;
- d) ser posades sota el règim de transformació sota control duaner la duana en les condicions previstes per aquest règim;
- e) ser posades sota el règim d'admissió temporal en les condicions previstes per aquest règim;
- f) ser abandonades de conformitat amb l'article 174;
- g) ser destruïdes, amb la condició que l'interessat faciliti a les autoritats dua-

neres tota informació que aquestes creguin necessària.

Quan les mercaderies es posen en els règims esmentats als punts c), d) o e), el Govern pot adaptar, per ajustar-se a les condicions de funcionament i de vigilància duanera de les zones franques o dipòsits francs, les modalitats de control previstes en la matèria.

Article 168

1. Quan l'article 167 no s'aplica, les mercaderies esmentades a l'article 160, punt b) no es poden ni consumir ni utilitzar en les zones franques o en els dipòsits francs.

2. Sense perjudici de les disposicions aplicables als productes d'avituellament i en la mesura que el règim en qüestió ho permeti, el paràgraf 1 s'aplica sense perjudici de la utilització o el consum de les mercaderies que, en cas de posada en lliure pràctica o d'admissió temporal, no estarien sotmeses a l'aplicació dels drets a la importació o a les mesures de política comercial de la Unió Europea. En aquest cas, no es requereix una declaració de posada en lliure pràctica o d'admissió temporal.

Tanmateix, s'exigeix una declaració en cas que aquestes mercaderies s'hagin d'imputar a un contingent o a un sostre.

Article 169

1. Qualsevol persona que exerceix una activitat, sigui d'emmagatzematge, d'obratge o de transformació, sigui de venda o de compra de mercaderies en una zona franca o en un dipòsit franc, en la forma autoritzada per les autoritats duaneres, ha de portar un registre de mercaderies. Des que entren en els locals d'aquesta persona, les mercaderies han de figurar en aquest registre de mercaderies, el qual ha de permetre a les autoritats duaneres identificar les mercaderies i inscriure-hi llurs moviments.

2. En cas de transbordament de mercaderies a l'interior d'una zona franca, els documents relatius a aquestes mercaderies han d'estar a disposició de les autoritats duaneres.

L'emmagatzematge de curta durada, inherent a un transbordament, es considera que forma part del transbordament.

D. Sortida de les mercaderies de les zones franques i dels dipòsits francs

Article 170

Sense perjudici de les disposicions particulars adoptades en el marc de reglamentacions duaneres específiques, les mercaderies que surten d'una zona franca o d'un dipòsit franc poden ser exportades o reexportades fora del territori del Principat d'Andorra.

Article 171

1. Quan neix un deute duaner per a una mercaderia i el valor a la duana d'aquesta mercaderia es basa en un preu realment pagat o a pagar que inclou les despeses d'emmagatzematge i de conservació de les mercaderies durant la seva estada a la zona franca o al dipòsit franc, aquestes despeses no s'han d'incloure en el valor a la duana, amb la condició que siguin diferents del preu realment pagat o a pagar per la mercaderia.

2. Quan aquesta mercaderia ha estat objecte de manipulacions usuals, en zona franca o en dipòsit franc, en el sentit de l'article 110, paràgraf 1, el tipus, el valor a la duana i la quantitat a considerar per a la determinació de l'import dels drets a la importació són, a demanda del declarant i amb la condició que aquestes manipulacions hagin tingut una autorització lliurada de conformitat amb el paràgraf 2 de l'article esmentat, les que s'haurien de considerar pel que fa a aquesta mercaderia, en el moment esmentat a l'article 202, si no s'haguessin manipulat.

Article 172

En el cas de reintroducció de mercaderies en el territori duaner del Principat d'Andorra o de la seva posada sota règim duaner, es pot utilitzar la certificació esmentada a l'article 164, paràgraf 4, per provar el règim duaner escollit.

Article 173

Les autoritats duaneres comproven que les disposicions en matèria d'exportació o de reexportació es respecten quan les mercaderies s'exporten o es reexporten a partir d'una zona franca o d'un dipòsit franc.

Secció 2. La reexportació, la destrucció i l'abandó

Article 174

1. Les mercaderies poden ser:
 - reexportades fora del territori duaner del Principat d'Andorra,
 - destruïdes,
 - abandonades a benefici del tresor públic andorrà.

2. La reexportació comporta, si escau, l'aplicació de les formalitats previstes per a la sortida de les mercaderies, incloses mesures de política comercial de la Unió Europea.

3. La reexportació o la destrucció es notifiquen prèviament a les autoritats duaneres. Les autoritats duaneres prohibeixen la reexportació quan ho preveuen les formalitats o les mesures esmentades al paràgraf 2. Quan mercaderies que, durant la seva estada al territori duaner del Principat d'Andorra eren posades sota règim duaner econòmic, es destinen a ser reexportades, s'ha de dipositar una declaració a la duana de conformitat als articles 57 a 74.

En aquest cas s'aplica l'article 158, paràgrafs 3 i 4.

L'abandó es fa de conformitat amb les disposicions d'aplicació del present Codi.

4. La destrucció o l'abandó no ha de suposar cap despesa per al tresor públic.

5. Els residus i les deixalles que poden resultar de la destrucció han de rebre una de les destinacions duaneres determinades per les disposicions del present Codi. Queden sota vigilància duanera fins al moment previst a l'article 35, paràgraf 2.

Títol V. Mercaderies que surten del territori duaner del Principat d'Andorra

Article 175

Les mercaderies que surten del territori duaner del Principat d'Andorra estan sotmeses a vigilància duanera. Poden ser controlades per les autoritats duaneres de conformitat amb les disposicions vigents. Han d'abandonar aquest territori

utilitzant, si s'escau, la via que determinin les autoritats duaneres i ho han de fer d'acord amb les modalitats que fixin, d'acord amb les disposicions d'aplicació.

Títol VI. Les operacions privilegiades

Capítol I. Mercaderies en retorn

Article 176

1. Les mercaderies que, un cop exportades fora del territori duaner del Principat d'Andorra, s'hi reintrodueixen i es posen en lliure pràctica, en un termini de tres anys, estan, a demanda de l'interessat, exonerades dels drets a la importació.

Tanmateix:

El termini de tres anys es pot sobrepassar en circumstàncies particulars;

Quan les mercaderies en retorn havien estat, prèviament a la seva exportació fora del territori duaner del Principat d'Andorra, posades en lliure pràctica en benefici d'un dret a la importació reduït o nul per raó de la seva utilització amb finalitats particulars, només es pot atorgar l'exoneració esmentada al paràgraf 1 amb la condició que rebin novament la mateixa utilització.

Quan les mercaderies en qüestió no reben la mateixa utilització, a l'import dels drets a la importació als quals estan subjectes se li resta l'import eventualment abonat en el moment de la seva primera posada en lliure pràctica. Si aquest últim import és superior al que resulta de la posada en lliure pràctica de les mercaderies retornades, no es concedeix cap reembossament.

2. No s'atorga l'exoneració dels drets a la importació prevista al paràgraf 1 per a:

a) les mercaderies exportades fora del territori duaner del Principat d'Andorra en el marc del règim de perfeccionament passiu, llevat que aquestes mercaderies es trobin encara en el mateix estat en què van ser exportades;

b) les mercaderies objecte d'una normativa vigent al Principat d'Andorra que implica la seva exportació amb destinació d'un país tercer.

Article 177

Només s'atorga l'exoneració dels drets a la importació esmentada a l'article 176 en la mesura que les mercaderies s'importen en el mateix estat en què van ser exportades.

Article 178

Els articles 176 i 177 s'apliquen mutatis mutandis als productes compensadors inicialment exportats o reexportats després d'un règim de perfeccionament actiu.

L'import dels drets a la importació deguts legalment es determina segons les regles aplicables en el marc del règim de perfeccionament actiu; es considera data de posada en lliure pràctica la data de reexportació dels productes compensadors.

Títol VII. Deute duaner

Capítol I. Garantia de l'import del deute duaner

Article 179

1. Quan, en aplicació de la reglamentació duanera, les autoritats duaneres exigeixen la constitució d'una garantia per assegurar el pagament d'un deute duaner, aquesta garantia ha de ser lliurada pel deutor o per la persona susceptible d'esdevenir-ne.

2. Les autoritats duaneres només poden exigir la constitució d'una única garantia per a un mateix deute duaner.

3. Les autoritats duaneres poden permetre que la garantia la constitueixi un tercer en substitució de la persona a qui es requereix aquesta garantia.

4. No s'exigeix cap garantia quan el deutor o la persona susceptible d'esdevenir-ne és una administració pública.

5. Les autoritats duaneres poden no exigir la constitució de la garantia quan l'import a garantir no excedeix 500 ecus.

Article 180

1. Quan la reglamentació duanera preveu la constitució d'una garantia a títol facultatiu, aquesta garantia s'exigeix, si les autoritats duaneres ho estimen, en la mesura que el pagament, en els terminis previstos, d'un deute duaner nascut o

susceptible de néixer no està garantit amb tota certesa.

Quan no s'exigeix la garantia esmentada al primer apartat, les autoritats duaneres poden, tanmateix, demanar a la persona esmentada a l'article 179, paràgraf 1 que es compromet a complir les obligacions que aquesta persona té legalment.

2. Es pot exigir la garantia esmentada al paràgraf 1:

en el moment mateix en què s'aplica la reglamentació que preveu la possibilitat d'exigir la substitució d'una garantia d'aquest tipus,

o bé en qualsevol moment ulterior en què les autoritats duaneres constaten que el pagament en els terminis previstos del deute duaner nascut o susceptible de néixer no està garantit amb tota certesa.

Article 181

A demanda de la persona esmentada a l'article 179, paràgrafs 1 o 3, les autoritats duaneres permeten que es constitueixi una garantia global per cobrir varies operacions que generen o poden generar aquest deute duaner.

Article 182

1. Quan la reglamentació duanera preveu la constitució d'una garantia a títol obligatori, les autoritats duaneres fixen l'import d'aquesta garantia a un nivell igual:

a) l'import exacte del o dels deutes duaners en qüestió, si aquest import es pot determinar de manera segura en el moment que s'exigeix la garantia,

a) l'import més elevat, estimat per les autoritats duaneres, del o dels deutes duaners nascuts o susceptibles de néixer en els altres casos.

En el cas d'una garantia global constituïda per deutes duaners la suma dels quals varia en el temps, l'import d'aquesta garantia s'ha de fixar a un nivell que permeti cobrir en tot moment el dels deutes duaners en qüestió.

2. Quan la reglamentació duanera preveu la constitució d'una garantia a títol facultatiu i les autoritats duaneres ho exigeixen, aquestes fixen l'import de la ga-

rantia de tal manera que aquest nivell no excedeixi el que es preveu al paràgraf 1.

3. L'autoritat duanera, d'acord amb les condicions d'aplicació, determina els casos i les condicions en què es pot constituir una garantia estipulada.

Article 183

La garantia pot estar constituïda:
per un dipòsit en efectiu,
o bé per una fiança.

Article 184

1. El dipòsit en efectiu ha de ser efectuat en la moneda emprada en la comptabilitat pública del Principat d'Andorra en la qual s'exigeix la garantia.

S'assimila a un dipòsit en efectiu:

el lliurament d'un xec el pagament del qual està garantit per l'organisme que l'expedeix, en tot cas acceptable per les autoritats duaneres,

el lliurament de qualsevol altre títol que tingui poder alliberador i reconegut per aquestes autoritats.

2. El dipòsit en efectiu o assimilat s'ha de constituir de conformitat amb les disposicions vigents al Principat d'Andorra.

Article 185

El fiador s'ha de comprometre, per escrit, a pagar solidàriament amb el deutor l'import garantit del deute duaner el pagament del qual esdevé exigible.

El fiador és una tercera persona autoritzada per les autoritats duaneres, les quals poden refusar d'acceptar el fiador proposat quan aquest no garanteixi d'una manera segura el deute duaner en els terminis previstos.

Article 186

La persona que ha de lliurar la garantia pot escollir lliurement entre els tipus de constitució d'aquesta previstos a l'article 183.

Tanmateix, les autoritats duaneres poden refusar d'acceptar el tipus de garantia proposat quan és incompatible amb el bon funcionament del règim duaner de referència. Les autoritats duaneres poden exigir que el tipus de garantia escollit es mantingui durant un període determinat.

Article 187

Les autoritats duaneres poden acceptar els tipus de garantia diferents dels de l'article 183 si aquests tipus garanteixen de manera equivalent el pagament d'aquest deute duaner.

Les autoritats duaneres rebutgen la garantia proposada pel deutor quan no els sembla que garanteix d'una manera segura el pagament del deute duaner.

Article 188

Quan les autoritats duaneres constaten que la garantia lliurada no garanteix gens o ja no garanteix de manera segura o completa el pagament d'aquest deute duaner en els terminis previstos, exigeixen a la persona esmentada a l'article 179 paràgraf 1, a elecció d'aquesta última, el lliurament d'una garantia complementària, o bé la substitució de la garantia inicial per una nova garantia.

Article 189

1. No es pot alliberar la garantia si el deute duaner pel qual s'ha establert no s'ha liquidat o és susceptible de néixer. Quan el deute duaner s'ha liquidat o ja no és susceptible de néixer, la garantia queda immediatament alliberada.

2. Quan el deute duaner s'ha liquidat parcialment o ja no és susceptible de néixer per una part de l'import pel qual ha estat garantit, la garantia constituïda és, a demanda de l'interessat, alliberada parcialment en conseqüència, llevat que l'import en qüestió no ho justifiqui.

Capítol II. Naixement del deute duaner

Article 190

1. Un deute duaner a la importació neix per:

a) La importació al Principat d'Andorra d'una mercaderia subjecta a drets a la importació,

b) o la posada al Principat d'Andorra d'una mercaderia sota el règim d'admissió temporal en exoneració parcial dels drets a la importació.

2. El deute duaner neix en el moment de l'acceptació de la declaració a la duana.

3. El deutor és el declarant. En el cas de representació indirecta, la persona pel

compte de la qual es fa la declaració a la duana és igualment deutora.

Quan s'estableix una declaració a la duana per un dels règims esmentats al paràgraf 1, prenent com a base dades que condueixin al fet que els drets legalment deguts no seran recaptats totalment o parcialment, les persones que han aportat aquestes dades, necessàries per a l'establiment de la declaració, tenint o havent de tenir raonablement coneixement que aquestes dades eren falses, poden ser igualment considerades deutores.

Article 191

1. Un deute a la importació neix:

a) la introducció irregular al territori duaner del Principat d'Andorra d'una mercaderia subjecta a drets a la importació;

b) o si es tracta d'una mercaderia que es troba en una zona franca o en dipòsit franc, la seva introducció irregular en una altra part d'aquest territori.

En el sentit del present article, s'entén per introducció irregular qualsevol introducció que desvirtui el que disposen els articles 36 a 39 i l'article 170.

2. El deute duaner neix en el moment de la introducció irregular.

3. Els deutors són:

la persona que ha procedit a aquesta introducció irregular,

les persones que han participat en aquesta introducció sabent o havent de saber raonablement que era irregular,

els que han adquirit o detingut la mercaderia en qüestió i que sabien o havien de saber raonablement en el moment que van adquirir o rebre aquesta mercaderia que es tractava d'una mercaderia introduïda irregularment.

Article 192

1. Un deute duaner a la importació neix per:

la sostracció a la vigilància duanera d'una mercaderia subjecta a drets a la importació.

2. El deute duaner neix en el moment de la sostracció de la mercaderia a la vigilància duanera.

3. Els deutors són:

la persona que ha sostret la mercaderia a la vigilància duanera,

les persones que han participat en aquesta sostracció sabent o havent de saber raonablement que es tractava d'una mercaderia sostreta a la vigilància duanera,

les que han adquirit o detingut la mercaderia en qüestió i que sabien o havien de saber raonablement en el moment que van adquirir o rebre aquesta mercaderia que es tractava d'una mercaderia sostreta a la vigilància duanera, i també

si s'escau, la persona que ha de complir les obligacions que comporta l'estada en dipòsit temporal de la mercaderia o la utilització del règim duaner sota el qual es va posar aquesta mercaderia.

Article 193

1. Un deute duaner a la importació neix per:

a) l'incompliment d'una de les obligacions que comporta per a una mercaderia subjecta a drets a la importació la seva estada en un dipòsit temporal o la utilització del règim duaner sota el qual es va posar;

b) o la inobservança d'una de les condicions fixades per a la posada d'una mercaderia sota aquest règim o per a l'atorgament d'un dret a la importació reduït o nul per raó de la utilització de la mercaderia amb finalitats particulars, en els casos diferents dels esmentats a l'article 192, llevat que no s'estableixi que aquestes mancances no han tingut cap conseqüència real per al funcionament correcte del dipòsit temporal o del règim duaner considerat.

2. El deute duaner neix en el moment en què ja no es compleix l'obligació, l'incompliment de la qual fa néixer el deute duaner, o bé des del moment que la mercaderia es va posar sota el règim duaner considerat quan es constata a posteriori que una de les condicions fixades per a la posada d'aquesta mercaderia

sota aquest règim o per a l'atorgament del dret a la importació reduït o nul per raó de la utilització de la mercaderia amb finalitats particulars no s'havia satisfet realment.

3. El deutor és la persona que, segons el cas, ha de complir les obligacions que comporta l'estada en dipòsit temporal d'una mercaderia subjecta a drets a la importació o la utilització del règim duaner sota el qual es va posar aquesta mercaderia, o bé la persona que ha de respectar les condicions fixades per a la posada de la mercaderia sota aquest règim.

Article 194

1. Un deute duaner a la importació neix:

Pel consum o la utilització, en una zona franca o en un dipòsit franc, en condicions diferents de les previstes en el reglament vigent, d'una mercaderia subjecta a drets a la importació.

En cas de desaparició de mercaderies i si aquesta desaparició no es pot justificar satisfactòriament davant les autoritats duaneres, aquestes autoritats poden considerar que les mercaderies han estat consumides o utilitzades en la zona franca o en el dipòsit franc.

2. El deute duaner neix quan es consumeix la mercaderia o quan s'utilitza per primera vegada en condicions diferents de les que preveu la reglamentació vigent.

3. El deutor és la persona que ha consumit o utilitzat la mercaderia així com les persones que han participat en aquest consum o en aquesta utilització sabent o havent de saber raonablement que aquest consum o aquesta utilització es feien en condicions diferents de les que preveu la reglamentació vigent.

Quan, en cas de desaparició de mercaderies, les autoritats duaneres consideren que aquestes mercaderies han estat consumides o utilitzades dins la zona franca o dins del dipòsit franc i no es pot aplicar l'apartat anterior, la persona que ha de pagar el deute duaner és l'última persona que, segons el coneixement d'aquestes autoritats, estava en possessió de les mercaderies.

Article 195

1. No es genera cap deute duaner a la importació per a una mercaderia determinada, per derogació dels articles 191 i 193 paràgraf 1 punt a), quan l'interessat aporta la prova que l'incompliment de les obligacions que es deriven:

de les disposicions dels articles 36 a 39 i 170,

o bé de l'estada de la mercaderia en qüestió en dipòsit temporal,

o bé de la utilització del règim duaner en què s'ha posat aquesta mercaderia,

resulta de la destrucció total o de la pèrdua irremeiable d'aquesta mercaderia per una causa que depèn de la naturalesa mateixa de la mercaderia o com a conseqüència d'un cas fortuït o de força major o també de l'autorització de les autoritats duaneres.

En el sentit del present paràgraf, una mercaderia es considera irremeiablement perduda quan és inutilitzable per qualsevol persona.

2. No es genera cap deute duaner a la importació per a una mercaderia posada en lliure pràctica en benefici d'un dret a la importació reduït o nul per raó de la seva utilització amb finalitats particulars, quan aquesta mercaderia s'exporta o es reexporta amb l'autorització de les autoritats duaneres.

Article 196

Quan neix un deute duaner per a una mercaderia posada en lliure pràctica en benefici d'un dret a la importació reduït per raó de la seva utilització amb finalitats particulars, l'import pagat en el moment de la posada en lliure pràctica es redueix de l'import d'aquest deute duaner.

Aquesta disposició s'aplica mutatis mutandis quan neix un deute duaner per a residus i deixalles que resulten de la destrucció d'una mercaderia com aquesta.

Article 197

1. Un deute duaner a l'exportació neix per:

l'exportació, fora del territori del Principat d'Andorra amb declaració a la duana, d'una mercaderia subjecta a drets a l'exportació.

2. Aquest deute duaner neix en el moment que es fa l'acceptació d'aquesta declaració a la duana.

3. El deutor és el declarant. En el cas de representació indirecta, la persona pel compte de la qual s'ha fet la declaració és igualment deutora.

Article 198

1. Un deute duaner a l'exportació neix per:

la sortida, fora del territori duaner del Principat d'Andorra sense declaració a la duana, d'una mercaderia subjecta a drets a l'exportació.

2. El deute duaner neix en el moment que es fa la sortida efectiva d'aquesta mercaderia fora d'aquest territori.

3. El deutor és:

la persona que ha procedit a fer aquesta sortida,

les persones que han participat en aquesta sortida sabent o havent de saber raonablement que no s'havia remès, però s'hauria hagut de remetre, una declaració a la duana.

Article 199

1. Un deute duaner a l'exportació neix pel no respecte de les condicions que han permès la sortida de la mercaderia fora del territori duaner del Principat d'Andorra en exoneració total o parcial dels drets a l'exportació.

2. El deute neix en el moment en què la mercaderia ha rebut una destinació diferent de la que n'ha permès la sortida fora del territori duaner del Principat d'Andorra en exoneració total o parcial dels drets a l'exportació, i també si les autoritats duaneres no poden determinar en aquest moment, el moment que expira el termini fixat per a la producció de la prova que atesta que les condicions fixades per donar dret a aquesta exoneració s'havien complert.

3. El deutor és el declarant. En cas de representació indirecta, la persona pel compte de la qual es fa la declaració, és igualment deutor.

Article 200

El deute duaner esmentat als articles 190 a 194 i 197 a 199 existeix encara que afecti una mercaderia objecte de mesura

de prohibició o de restricció a la importació o a l'exportació, sigui quina en sigui la naturalesa.

Tanmateix, no es genera cap deute duaner quan s'introdueix de manera irregular, dins el territori duaner del Principat d'Andorra, moneda falsa i estupefaents i substàncies psicòtropes que no formen part del circuit econòmic estrictament vigilat per les autoritats competents amb vista a una utilització amb finalitats mèdiques i científiques. Per a les necessitats de la legislació duanera aplicable a les infraccions duaneres, es considera que el deute duaner neix quan la legislació duanera preveu que els drets de duana serveixen de base per a la determinació de sancions o quan l'existència d'un deute duaner serveix de base per a diligències administratives i judicials.

Article 201

Quan hi ha diversos deutors per a un mateix deute duaner tots els deutors, estan obligats a pagar aquest deute a títol solidari.

Article 202

1. Llevat que hi hagi disposicions específiques contràries previstes pel present Codi i sense perjudici del paràgraf 2, l'import dels drets a la importació o dels drets a l'exportació aplicables a una mercaderia es determina sobre la base dels elements de taxació propis d'aquesta mercaderia en el moment en què neix el deute duaner que l'afecta.

2. Quan no és possible determinar amb exactitud el moment a partir del qual neix el deute duaner, el moment que s'ha de considerar per determinar els elements de taxació propis de la mercaderia considerada és el moment en què les autoritats duaneres constaten que aquesta mercaderia es troba en una situació que ha fet néixer un deute duaner.

Tanmateix, quan els elements d'informació de què disposen les autoritats duaneres els permeten d'establir que el deute duaner ha aparegut en un moment anterior a aquell en què han procedit a aquesta constatació, l'import dels drets a la importació o dels drets a l'exportació per a la mercaderia en qüestió es determina prenent com a base elements de taxació que els eren propis en el moment

més allunyat en el temps en què es pot establir, a partir de les informacions disponibles, l'existència del deute duaner resultat d'aquesta situació.

3. S'han d'aplicar interessos compensadors en els casos i en les condicions definits per les disposicions d'aplicació del present Codi, per tal d'evitar qualsevol obtenció d'un avantatge financer per raó de la pròrroga de la data d'aparició o de comptabilització del deute duaner.

Article 203

1. El deute duaner neix al lloc on es produeixen els fets que fan aparèixer aquest deute.

2. Quan no és possible determinar el lloc esmentat al paràgraf 1, es considera que el deute duaner apareix en el lloc on les autoritats duaneres constaten que la mercaderia es troba en una situació que ha fet aparèixer un deute duaner.

3. Quan un règim duaner no està tancat per a una mercaderia, es considera que el deute duaner ha nascut:

al lloc en què la mercaderia ha estat posada sota el règim,

o al lloc en què entra la mercaderia al Principat d'Andorra sota el règim en qüestió.

4. Quan els elements d'informació de què disposen les autoritats duaneres els permeten establir que el deute duaner ja havia aparegut quan la mercaderia es trobava anteriorment en un altre lloc, es considera que el deute duaner ha nascut al lloc en què és possible establir que es trobava en el moment més allunyat en el temps en què es pot establir el naixement del deute duaner.

Capítol III. Recaptació de l'import del deute duaner

Secció 1. Comptabilització i comunicació al deutor de l'import dels drets

Article 204

1. Qualsevol import de drets a la importació o de drets a l'exportació resultat d'un deute duaner, anomenat d'ara endavant import de drets, ha de ser calculat per les autoritats duaneres a partir del moment en què disposin dels elements necessaris i ha de ser inscrit per aquestes

autoritats en els llibres de comptes o en qualsevol altre suport que els substitueixin.

El primer apartat no s'aplica en els casos en què:

- s'ha instituït un dret antidumping o compensador provisional;
- l'import dels drets legalment deguts és superior al que es determina sobre la base d'una Resposta de Classificació Tarifària vinculant;
- quan les autoritats duaneres han estat dispensades de comptabilitzar els imports de drets inferiors a un import determinat.

Les autoritats duaneres poden no considerar imports de drets que, de conformitat amb l'article 207 paràgraf 3, no es poden comunicar al deutor a causa de l'expiració del termini previst.

2. Les modalitats pràctiques de comptabilització dels imports de drets les determinen les autoritats duaneres.

Article 205

1. Quan un deute duaner neix per acceptació de la declaració d'una mercaderia per un règim duaner diferent del de l'admissió temporal en exoneració parcial dels drets a la importació o de qualsevol altre acte que tingui els mateixos efectes jurídics que aquesta acceptació, s'ha de considerar l'import corresponent a aquest deute duaner a partir del moment en què aquest import ha estat calculat i, com a més tard, dos dies després del dia que s'ha atorgat el dret de disposar de la mercaderia.

Tanmateix, amb la reserva que n'hagi estat garantit el pagament, el conjunt dels imports relatius a les mercaderies el dret de disposar de les quals ha estat atorgat en benefici d'una mateixa persona durant un període fixat per les autoritats duaneres i que no pot ser superior a trenta-un dies, pot rebre una comptabilització única al final del període. Aquesta comptabilització ha de tenir lloc en un termini de cinc dies a partir de la data d'expiració del període considerat.

2. Quan les disposicions preveuen que el dret de disposar d'una mercaderia es pot atorgar mentre s'espera que es compleixin algunes condicions previstes per disposicions vigents al Principat d'An-

dorra de les quals depenen o bé la determinació de l'import del deute aparegut, o bé la seva recaptació, la comptabilització ha de tenir lloc com a més tard, dos dies després del dia que es determinen o es fixen definitivament l'import del deute, o bé l'obligació de pagar els drets resultat d'aquest deute.

Tanmateix, quan un deute duaner afecta un dret antidumping o compensador provisional, la comptabilització d'aquest dret ha de tenir lloc com a més tard, dos mesos després del moment en què el reglament que institueix un dret antidumping o compensador definitiu es publica al Diari Oficial de les Comunitats Europees.

3. En cas que aparegui un deute duaner en condicions diferents de les esmentades al paràgraf 1, la comptabilització de l'import dels drets corresponents ha de tenir efecte en un termini de dos dies a partir de la data en què les autoritats duaneres poden:

- calcular l'import dels drets en qüestió;
- i determinar el deutor.

4. Els terminis de comptabilització poden augmentar:

- per motius relacionats amb l'organització administrativa;
- o bé com a conseqüència de circumstàncies particulars que impedeixen les autoritats duaneres de respectar aquests terminis. L'augment dels terminis no pot excedir catorze dies.

5. Els terminis previstos al paràgraf 1 no s'apliquen en casos fortuïts o de força major.

Article 206

1. Quan l'import dels drets que resulten d'un deute duaner no s'ha comptabilitzat de conformitat amb l'article 205 o s'ha comptabilitzat a un nivell inferior a l'import degut legalment, la comptabilització de l'import dels drets a recaptar o que queden per recaptar s'ha de fer en un termini de dos dies a partir de la data en què les autoritats duaneres s'han adonat d'aquesta situació i estan en condicions de calcular l'import degut legalment i de determinar el deutor (comptabilització a posteriori). Aquest

termini es pot prolongar de conformitat amb l'article 205.

2. Llevat dels casos esmentats a l'article 204, no es procedeix a una comptabilització a posteriori quan:

- a) la decisió inicial de no comptabilitzar els drets o de procedir a una comptabilització a un nivell inferior a l'import degut legalment s'adopta prenent com a base disposicions de caràcter global invalidades ulteriorment per una decisió judicial;
- b) l'import dels drets deguts legalment no s'havia comptabilitzat a causa d'un error per part de les autoritats duaneres, que no podia raonablement ser detectat pel deutor, el qual havia actuat de bona fe i havia observat totes les disposicions previstes per la reglamentació vigent pel que fa a la declaració a la duana.

Article 207

1. S'ha de comunicar l'import dels drets al deutor segons les modalitats apropiades immediatament després que hagi estat comptabilitzat.

2. Quan s'ha notificat l'import dels drets a pagar, a títol indicatiu, en la declaració a la duana, les autoritats duaneres poden preveure que la comunicació esmentada al paràgraf 1 només es realitzarà si l'import dels drets comunicat no correspon al que s'ha determinat.

Sense perjudici de l'aplicació de l'article 205, paràgraf 1, quan es fa ús de la possibilitat prevista al primer apartat, el dret de disposar de les mercaderies per part de les autoritats duaneres val de comunicació al deutor de l'import dels drets comptabilitzats.

3. La comunicació al deutor no es pot fer després que hagi expirat un termini de tres anys a partir de la data del naixement del deute duaner. Tanmateix, quan es fa com a conseqüència d'un acte subjecte a diligències judicials repressives i les autoritats duaneres no han estat en condicions de determinar l'import exacte dels drets deguts legalment, aquesta comunicació es realitza després que hagi expirat aquest termini de tres anys, en la mesura prevista per les disposicions vigents.

Secció 2. Termini i modalitats de pagament de l'import dels drets

Article 208

1. Tot import de drets objecte de la comunicació esmentada a l'article 207 ha de ser fet efectiu pel deutor en els terminis següents:

- a) si aquesta persona no es beneficia de cap de les modalitats de pagament previstes als articles 210 a 215, el pagament s'ha de realitzar en el termini que se li concedeix.

Sense perjudici de l'article 229 segon apartat, aquest termini no pot excedir deu dies a partir de la comunicació al deutor de l'import dels drets deguts i, en cas de globalització de les comptabilitzacions en les condicions previstes a l'article 205, paràgraf 1, s'ha de determinar de manera que no permeti al deutor obtenir un termini de pagament més llarg que si s'hagués beneficiat d'una pròrroga de pagament.

S'acorda d'ofici una prolongació del termini quan s'estableix que l'interessat ha rebut la comunicació massa tard per poder respectar el termini concedit per realitzar el pagament.

A més, les autoritats duaneres poden acordar, a demanda del deutor, una prolongació del termini, quan l'import dels drets a pagar resulta d'un acte de recapitació a posteriori. Sense perjudici de l'article 215, punt a) la prolongació de termini acordada no pot excedir el temps necessari per permetre al deutor que prengui les mesures necessàries per pagar el seu deute;

- b) si aquesta persona es beneficia d'una de les modalitats de pagament previstes als articles 210 a 215, el pagament s'ha de realitzar, com a més tard, quan expirin el o els terminis determinats en el marc d'aquestes modalitats.

2. Quan s'introdueix una demanda de reducció dels drets de conformitat amb l'article 223 o 224 o quan una mercaderia és embargada amb vista a una confiscació ulterior de conformitat amb l'article 219, punt b), punt c), segon guió o punt d), es prorroga l'obligació del deutor de pagar els drets.

Article 209

El pagament s'ha de fer en efectiu o per qualsevol altre mitjà amb un poder alliberador similar de conformitat amb les disposicions vigents. Es pot fer per via de compensació quan les disposicions vigents ho preveuen.

Article 210

En la mesura que l'import dels drets fa referència a mercaderies declarades per a un règim duaner que comporta l'obligació de pagar aquests drets, les autoritats duaneres concedeixen a l'interessat, a demanda seva, una pròrroga de pagament d'aquest import en les condicions fixades als articles 211, 212 i 213.

Article 211

La concessió de la pròrroga de pagament està subordinada a la constitució d'una garantia per part del demandant.

A més, la concessió de la pròrroga de pagament pot donar lloc a la percepció de despeses accessòries per constitució de l'informe o per servei donat.

Article 212

Les autoritats duaneres determinen, d'entre les modalitats següents, les que s'han d'utilitzar per a la concessió de la pròrroga de pagament:

- a) separatament per a cada import de drets comptabilitzats en les condicions definides a l'article 205 paràgraf 1, o l'article 206, paràgraf 1;
- b) globalment per al conjunt dels imports de drets comptabilitzats en les condicions definides a l'article 205, paràgraf 1, en el decurs d'un període fixat per les autoritats duaneres que no pot ser superior a trenta-un dies;
- c) o bé globalment per al conjunt dels imports de drets objecte d'una comptabilització única en aplicació de l'article 205, paràgraf 1.

Article 213

1. El termini de pròrroga de pagament és de trenta dies.

Es calcula de la manera següent:

- a) quan la pròrroga de pagament es realitza de conformitat amb l'article 212 punt a), el termini es calcula a partir de l'endemà del dia que les au-

toritats duaneres comptabilitzen l'import dels drets.

Quan es fa ús de l'article 205, el termini de trenta dies calculat de conformitat amb el primer apartat es redueix un nombre de dies corresponent al termini excendent de dos dies que s'ha utilitzat per a la comptabilització;

b) quan la pròrroga de pagament s'efectua de conformitat amb l'article 212 punt b), el termini es calcula a partir de l'endemà del dia que expira el període de globalització. En aquest cas, es disminueix un nombre de dies corresponent a la meitat del nombre de dies que comprèn el període de globalització;

c) quan la pròrroga de pagament s'efectua de conformitat amb l'article 212 punt c), el termini es calcula a partir de l'endemà del dia que expira el període en el decurs del qual s'ha atorgat el dret de disposar de les mercaderies en qüestió. En aquest cas, es disminueix d'un nombre de dies corresponent a la meitat del nombre de dies que comprèn el període en qüestió.

2. Quan els períodes esmentats al paràgraf 1 punts b) i c) comprenen un nombre de dies senar, el nombre de dies a deduir del termini de trenta dies, en aplicació del paràgraf 1, punts b) i c), és igual a la meitat del nombre parell immediatament inferior a aquest nombre senar.

3. Com a mesura de simplificació, quan els períodes esmentats al paràgraf 1 punts b) i c) són d'una setmana civil o d'un mes civil, l'autoritat duanera pot preveure que es faci el pagament dels imports de drets objecte de la pròrroga de pagament:

a) si es tracta d'un període d'una setmana civil, el divendres de la quarta setmana següent a aquesta setmana civil;

b) si es tracta d'un període d'un mes civil, com a més tard el setzè dia del mes següent a aquest mes civil.

Article 214

1. La pròrroga de pagament no es pot concedir per als imports de drets que, tot i referir-se a les mercaderies declarades per a un règim duaner amb l'obligació de

pagar aquests drets, es comptabilitzen de conformitat amb les disposicions vigents pel que fa a l'acceptació de declaracions incompletes, pel fet que el declarant no ha aportat, quan ha expirat el termini fixat, els elements necessaris per determinar definitivament el valor a la duana de les mercaderies, o no ha lliurat l'enunciat o el document que faltava en el moment de l'acceptació de la declaració incompleta.

2. Tanmateix, es pot concedir una pròrroga de pagament en els casos esmentats al paràgraf 1 quan l'import dels drets a recaptar es comptabilitza abans que expiri el termini de trenta dies a partir de la data de comptabilització de l'import exigít inicialment o, si no hi hagut comptabilització, a partir de la data d'acceptació de la declaració relativa a les mercaderies en qüestió. La durada de la pròrroga de pagament concedida en aquestes condicions no pot sobrepassar la data d'expiració del període que ha estat concedit, en aplicació de l'article 213, per a l'import dels drets fixat inicialment, o hauria estat concedit si l'import de drets deguts legalment s'hagués comptabilitzat en el moment de la declaració de les mercaderies concernides.

Article 215

Les autoritats duaneres poden atorgar al deutor facilitats de pagament diferents de la pròrroga de pagament.

L'atorgament d'aquestes facilitats de pagament:

a) està subordinat a la constitució d'una garantia. Tanmateix, aquesta garantia pot no ser exigida quan aquesta exigència suscití, per raó de la situació del deutor, greus dificultats de caràcter econòmic o social;

b) comporta a la percepció, a més de l'import dels drets, d'un interès de crèdit. L'import d'aquests interessos s'ha de calcular de manera que el seu import sigui equivalent al que s'exigiria al mateix efecte en el mercat financer andorrà de la moneda en què es deu l'import.

Les autoritats duaneres poden renunciar a demanar un interès de crèdit, quan aquest pugui suscitar, per raó de la situació del deutor, greus dificultats de caràcter econòmic o social.

Article 216

Sigui quina sigui la modalitat de pagament concedida al deutor, aquest té la possibilitat, de pagar tot o una part de l'import dels drets sense esperar que expiri el termini que li ha estat concedit.

Article 217

Qualsevol import de drets pot ser pagat per un tercer en substitució del deutor.

Article 218

1. Quan l'import de drets no s'ha pagat en el termini fixat:

a) les autoritats duaneres fan ús de totes les possibilitats que els concedeixen les disposicions vigents, inclosa l'execució forçosa, per tal de garantir el pagament d'aquest import.

b) es percep un interès de demora a més de l'import dels drets. El tipus d'interès de demora pot ser superior al tipus d'interès de crèdit però no pot ser inferior a aquest últim tipus.

2. Les autoritats duaneres poden renunciar a demanar un interès de demora:

a) si suscita, per raó de la situació del deutor, greus dificultats de caràcter econòmic o social;

b) si l'import no sobrepassa un import determinat segons les disposicions vigents;

c) o si el pagament dels drets es realitza en un termini de cinc dies després del termini previst per al pagament.

3. Les autoritats duaneres poden fixar:

a) períodes mínims de computacions dels interessos,

b) imports mínims deguts com a interessos de demora.

Capítol IV. Extinció del deute duaner

Article 219

Sense perjudici de les disposicions vigents relatives a la prescripció del deute duaner i també a l'absència de recaptació de l'import del deute duaner en cas d'insolvència del deutor constatada per via judicial, el deute duaner s'extingeix:

a) mitjançant l'abonament de l'import dels drets;

b) mitjançant la reducció de l'import dels drets;

c) quan, per a mercaderies declarades per a un règim duaner que comporta obligació de pagar drets:

s'invalida la declaració a la duana de conformitat amb l'article 64,

quan les mercaderies, abans que se'ls atorgui el dret de disposar o bé són embargades simultàniament o confiscades ulteriorment, o bé destruïdes per ordre de les autoritats duaneres, o bé destruïdes o abandonades, o bé irremediablement perdudes per la seva mateixa naturalesa o a causa d'un cas fortuït o de força major;

d) quan les mercaderies per a les quals ha generat un deute duaner de conformitat amb l'article 191, són retingudes en el moment de la introducció irregular i simultàniament o ulteriorment confiscades.

En cas de retenció o de confiscació, el deute duaner no queda extingit pel que fa a una infracció duanera, tenint en compte que els drets de duana serveixen de base per determinar la sanció així com les diligències administratives i judicials que poden ocasionar.

Capítol V. Reembossament i reducció dels drets

Article 220

S'entén per:

a) reembossament: la restitució total o parcial dels drets a la importació o dels drets a l'exportació que han estat abonats;

b) reducció: una decisió de no percepció, totalment o en part, d'un import de deute duaner, o bé una decisió d'invalidació, total o parcial, de la comptabilització d'un import de drets a la importació o de drets a l'exportació que no ha estat abonat.

Article 221

1. Es procedeix al reembossament dels drets a la importació o dels drets a l'exportació si s'estableix que en el moment del pagament, el seu import no es devia legalment o que l'import es va comptabilitzar contràriament a l'article 206, paràgraf 2.

Es procedeix a la reducció dels drets a la importació o dels drets a l'exportació si s'estableix que en el moment de la seva comptabilització l'import no es devia legalment o que l'import es va comptabilitzar contràriament a l'article 206, paràgraf 2.

No es concedeix cap reembossament ni cap reducció quan les despeses que han portat al pagament o a la comptabilització d'un import que no es devia legalment resulten d'una maniobra de l'interessat.

2. Es concedeix el reembossament o la reducció dels drets a la importació o dels drets a l'exportació a demanda lliurada al despatx de duana concernit abans que expiri un termini de tres anys a partir de la data de la comunicació d'aquests drets al deutor.

Aquest termini es prorroga si l'interessat aporta la prova que no ha pogut lliurar la seva demanda en aquest termini com a conseqüència d'un cas fortuït o de força major.

Les autoritats duaneres procedeixen d'ofici al reembossament o a la reducció quan constaten, en el decurs d'aquest termini, l'existència d'una de les situacions descrites al paràgraf 1.

Article 222

Es procedeix al reembossament dels drets a la importació o dels drets a l'exportació quan s'invalida una declaració a la duana i s'han abonat els drets. Es concedeix el reembossament a demanda feta per l'interessat en els terminis previstos per a la demanda d'invalidació de la declaració a la duana.

Article 223

1. Es procedeix al reembossament o a la reducció dels drets a la importació si s'estableix que l'import comptabilitzat d'aquests drets correspon a mercaderies posades sota el règim duaner escollit i rebutjades per l'importador perquè són defectuoses o no s'ajusten a les estipulacions del contracte a conseqüència del qual es va fer la importació d'aquestes mercaderies, en el moment esmentat a l'article 65.

Les mercaderies danyades abans del dret de disposar s'assimilen a les merca-

deries defectuoses en el sentit del primer apartat.

2. El reembossament o la reducció dels drets a la importació estan subordinats:

a) a la condició que les mercaderies no hagin estat utilitzades, llevat que hagi estat necessari un principi d'utilització per constatar-ne la defectuositat o la no conformitat a les estipulacions del contracte;

b) a l'exportació d'aquestes mercaderies fora del territori duaner del Principat d'Andorra.

A demanda de l'interessat, les autoritats duaneres permeten que l'exportació de les mercaderies se substitueixi per la seva destrucció o per la seva posada, amb vista a la reexportació, sota el règim del trànsit "extern", sota el règim del dipòsit duaner, en zona franca o en dipòsit franc.

3. No es concedeix el reembossament o la reducció dels drets a la importació a les mercaderies que, abans de la seva declaració a la duana, havien estat importades temporalment per a proves, llevat que no s'estableixi que la defectuositat d'aquestes mercaderies o la seva no conformitat a les estipulacions del contracte no es podien constatar normalment durant aquestes proves.

4. Es concedeix el reembossament o la reducció dels drets a la importació pels motius indicats al paràgraf 1, a demanda lliurada al despatx de duanes concernit abans que expiri el termini de dotze mesos a partir de la data de la comunicació d'aquests drets al deutor.

Tanmateix, les autoritats duaneres poden autoritzar una pròrroga d'aquest termini en casos excepcionals degudament justificats.

Article 224

1. Es pot procedir al reembossament o a la reducció dels drets a la importació o dels drets a l'exportació en situacions diferents de les previstes als articles 221, 222 i 223, situacions que resulten de circumstàncies que no impliquen ni maniobres ni negligència manifesta per part de l'interessat.

2. Es concedeix el reembossament o la reducció dels drets pels motius indicats al paràgraf 1 a demanda presentada al

despatx de duanes concernit abans que expiri un termini de dotze mesos a partir de la data de la comunicació d'aquests drets al deutor.

Tanmateix, les autoritats duaneres poden autoritzar una pròrroga d'aquest termini en casos excepcionals degudament justificats.

Article 225

Només es procedeix al reembossament o a la reducció dels drets a la importació o a l'exportació en les condicions previstes pel present capítol si l'import a reemborsar o a reduir excedeix l'import que determina l'autoritat duanera d'acord amb la reglamentació vigent al respecte.

Tanmateix, les autoritats duaneres poden tramitar una demanda de reembossament o de reducció per a una suma inferior a aquest import.

Article 226

El reembossament per part de les autoritats duaneres d'imports de drets a la importació o de drets a l'exportació així com dels interessos de crèdit o de demora recaptats eventualment amb motiu del seu pagament, no dona lloc al pagament d'interès per part d'aquestes autoritats. Tanmateix, es paga un interès quan una decisió favorable a una demanda de reembossament no s'executa en un termini de tres mesos a partir de l'adopció d'aquesta decisió.

L'import d'aquests interessos ha de ser calculat de manera que sigui equivalent al que s'exigiria al mateix efecte en el mercat financer nacional.

Article 227

Quan s'ha reduït o s'ha reemborsat l'import dels drets corresponents per error, torna a ser exigible el deute duaner inicial. Els interessos pagats eventualment d'acord amb l'article 226 han de ser reemborsats.

Títol VIII. Dret de recurs

Article 228

Tota persona té el dret de presentar un recurs contra les decisions de les autoritats duaneres relatives a l'aplicació de la

reglamentació duanera i que el concereixen directament i individualment.

També té dret de presentar un recurs la persona que havia sol·licitat a les autoritats duaneres una decisió relativa a l'aplicació de la reglamentació duanera, però que no ha obtingut cap decisió sobre aquesta demanda en el termini esmentat a l'article 6 paràgraf 2.

S'ha de presentar el recurs:

- a) en una primera fase, davant el Govern d'acord amb el que disposa l'article 124 del Codi de l'Administració de data 29 de març de 1989,
- b) en una segona fase, davant una instància judicial de conformitat amb la legislació vigent.

Article 229

La presentació d'un recurs no és suspensiva de l'execució de la decisió recorreguda.

Tanmateix, les autoritats duaneres prorroguen totalment o parcialment l'execució d'aquesta decisió quan tenen raons fonamentades per dubtar de la conformitat de la decisió contestada a la reglamentació duanera o quan es pot témer un dany irreparable per a l'interessat.

Quan la decisió reconeguda té per efecte l'aplicació de drets a la importació o de drets a l'exportació, la pròrroga de l'execució d'aquesta decisió està subordinada a l'existència o a la constitució d'una garantia. Tanmateix, aquesta garantia pot no exigir-se quan aquesta exigència suscití, per raó de la situació del deutor, greus dificultats de caràcter econòmic o social.

Disposició derogatòria

A l'entrada en vigor del present Codi de duana, queden derogades totes aquelles disposicions legals o reglamentàries que s'hi oposin.

Disposicions finals

1. S'autoritza el Govern per dictar les disposicions reglamentàries d'aplicació que siguin necessàries per al desenvolupament i l'aplicació del present Codi de duana.

2. La present Llei del Codi de duana entrarà en vigor el dia de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 20 de juny de 1996

Josep Dallerès Codina
Sindic General

Nosaltres els Coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Martí Alanís
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra